

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar Hallgatói Önkormányzat

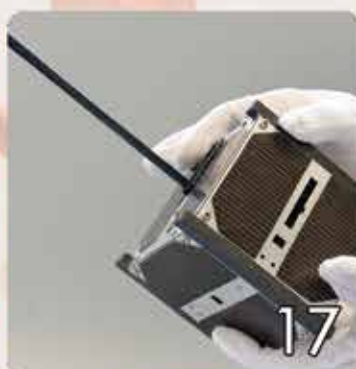
2013.márc. 76/2

Tartalom

Miről is olvashatsz?

- 03 Főszerkesztői jegyzet
- 03 Impresszum
- 04 Hírek
- 05 Bemutatkozik a HK
- 06 Interjú Gausz Tamással
- 08 A Baross szolgálatában
- 09 Superman, a BME hőse
- 09 Felzárkóztatás kicsit másként
- 10 Tárgyfelvétel: zökkenőmentesen?
- 11 Költöznek a könyvek
- 12 Kari Napok - Úgy várlak már...
- 13 20-20-20-évesekélt tartunk ma...
- 14 Interjú a Kistóldalatti zenekarral
- 15 Kolikonyha 2. - A fakanál visszatér
- 15 Eltűntek a hónapok legjobb képei - keresik őket
- 16 Paradigmák
- 17 Egy éve a föld körül
- 18 Waze, a közösségi navigáció
- 19 A szomszéd kertje mindig zöldebb
- 20 Így szakmáztok ti
- 20 Időmenedzsment Pomodoro technikával
- 21 Új szelek fújnak
- 22 Apa, kezdődik
- 23 Március? Szakkol? Program? Naná!
- 23 Genfben
- 24 Tűztem, most múzeumba vonulok!
- 25 Szerencsés szerencsétlenség
- 26 Könyvajánló
- 26 Színház
- 27 Filmajánló
- 27 Zeneajánló
- 28 Kolikonyha
- 29 Rejtveny
- 29 Nem mi mondjuk...
- 30 Viccek

Főszerkesztői jegyzet

Kedves Olvasó!

A kiszámíthatatlan időjárás mellett is egyre jobban szembetűnik, hogy a téli hónapokat felváltja valami szívet melengető. A tavasz időnként simogató napsugaraival, nyíló hóvirágokkal jelzi, hogy lassan megérkezik hozzánk! Mi, közlekkárosok több okból is örülhetünk ennek. A kollégisták például azért, mert sok felesleges ruhadarabot levethetnek és így kevesebbet kell mosni; mert kiülhetnek a Baross kő kertjébe. Albérletes, vagy „bejárós” társaink azért, mert az egyetemi kampusz különféle pontjain megpihenve eszmélt cserélhetnek, vagy csak leülhetnek egy padra, figyelve az arra járókat és élvezve az időjárás kegyességét. Legyen kolis vagy albérletes, lány vagy fiú, szőke vagy barna, minden közlekesben van valami közös: mindenki úgy várja a Kari Napok jöttét, mint a megváltót!

Szerencsére a házi feladatok és zárthelyik idén is gondoskodnak róla, hogy már ne kelljen olyan sokat aludnunk addig. Azért tanulmányaink mellett fordítsunk időt és energiát arra is, hogy ez a nem mindennapi rendezvény fent maradjon. Aki teheti, mindenképpen vegyen részt a csapatfeladatokban, hiszen nagyon jó érzés lesz később visszanézni a csapatfilmeket, visszaemlékezni rá, hogy a túráról a hátadon cipelted haza valamelyik megfáradt csapattársadat, hogy az áramlástan gyakorlati alkalmazásának köszönhetően ti it-

tátok a legjobb sörváltót. De a legjobb az egészben, hogy Kari Napok alatt nincsen olyan, hogy közlekes, járműves vagy logisztikus, senkit nem érdekel, hogy ki melyik évfolyamba tartozik, egy dolog számít, hogy mindannyian ugyanannak az egyetemnek egyazon karán tanulunk, egymásra vagyunk utalva a tanulmányainkban, mindennapjainkban. Ezt az érzést mi sem fejezi ki jobban, mint a Kari Napok ismert szlogenje: egy csapat van!

Nyakunkon tehát a KN, addig viszont még sok előkészület hátravan, kitalálni a csapatimázst, elkészíteni a hajtányt, leforgatni a filmet. Ezek olykor terhes feladatok tűnhetnek, de utólag minden résztvevő jó érzéssel fog visszagondolni rá, hogy valamiben a csapat hasznára volt. Addig nincs más dolgunk, mint átmenni az összes első zéhan, megcsinálni a házi feladatokat és felkészülni a legnagyobb közlekkari rendezvényre!

Mindenkinek sok energiát, kitartást és szerencsét kívánok a szorgalmi időszak próbatételeihez, valamint sok vidámságot a Kari napos készülődéshez!

Laca

A szerkesztőség elérhetőségei:

1114 Budapest, Bartók B. út 27 fsz. 8-9

Tel/Fax: 1/463-3780

E-mail: kozhir@kozlekkar.hu

Honlap: kozhir.bme.hu

Közhír Blog: kozhir.blog.hu

Facebook: www.facebook.com/kozhir

Készült 700 példányban

A KÖZLEKKARI
HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT
PÁRTSEMLEGES,
NEM ORSZÁGOS,
NEM LEGKEDVELTEBB,
NEM NAPILAPJA

Felelős kiadó:

Dudás EgyHenger Ferenc

Felelős szerkesztő:

Dominik Áprising Zsolt

Kari lap felelős:

Somogyi Soma József

Főszerkesztő:

Majkut SokAHázi László

Főszerkesztő helyettes:

Zentai Nem fog kifé Zsófia

Rovatvezetők:

Ádám Jegyzőkönyvíró Zsuzsa
Bortei-Doku Sorozatjunkie Shaun
Stefán KékMetro Péter
Zentai Zsófia

Tördelőszerkesztő:

Darázsi IPG István
Munkácsi Kristóf
Révész János

Olvasószerkesztők:

Tenk Huszonhárom Csaba
Waszlavik Eszter

Terjesztési felelős:

Rupp Mélységesen Ferenc

Írták még:

Balogh Hírmondó Bianka
Boczor 25perc Eszter
Ernszt NemlszomTöbbé Anita
Hajdú Marcell
Kovács Gombszem Balázs
Mészáros Metzger István
Somogyi Fakepofák Imre
Strausz Nyüzszibüzszi Péter
Tóth Csilla
Várhelyi Márton
Veres Antialkoholista Antal

Design, Fotó:

Kiss Fanni Flóra
Kersity MaSemAlsunk Milán
Lugosi Dániel

Nyomás:

Multiszolg Bt.
2600 Vác, Kandó K. u. 20/B
Tel: 27/502-765, Fax: 27/502-766
E-mail: info@multiszolgbt.hu

Hírek

Hónapról hónapra összegyűjtjük nektek a legfontosabb információkat, eseményeket, pályázatokat az egyetem és karunk háza tájáról.

Továbbra is kutatóegyetem a BME

Ismét megkapta a kutatóegyetemi minősítést a BME. Az egyidejűleg legfeljebb hat hazai egyetemnek adható címet a 2013-16. közötti időszakra ítélte oda Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere. A neves cím odaítélésekor figyelembe kell venni a felsőoktatási intézmény kutatási kapacitáit, a tudományos és kutatási eredményességet, valamint a K+F és innovációs eredmények hasznosítását. A címmel együtt kiemelt támogatási kerethez is jut a BME, melyet további kutatás-fejlesztésre fognak fordítani.

Firmaköszöntő Szakestély

A Hagyományörző Öntevékeny Kör idén március 22-én 20 órai kezdettel rendezi meg Firmaköszöntő Szakestélyét a Baross Gábor Kollégium Dísztermében. *Invitatio* március 21-ig a Hallgatói Irodában 2000 Ft-os áron kapható!

Fellebbezés a szociális ösztöndíj pályázat eredménye ellen

Március 12-ig van lehetőségek fellebbezni a Neptun rendszeren keresztül a 901-es kérvény leadásával a szociális ösztöndíj pályázat eredménye ellen. Fellebbezés csak eljárási hibára hivatkozva adható le!

Máshogy rövidülünk

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Szenátusa 2013. január 18-i ülésén elfogadta a Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar Szervezeti és Működési Szabályzatának módosítását, melynek ér-

telmében Karunk rövidítése a KJK-ra változott. A jövőben tehát nem a KSK a hivatalos rövidítés.

Kifizetési időpontok

A 2012/13-as tanév tavaszi félévére tervezett kifizetési időpontok a következők: március 8., április 2., május 10. A juttatások (szociális-, tanulmányi ösztöndíj, stb.) állapotát a Támpont Iroda (www.tampont.bme.hu) weboldalán a *Kifizetésfigyelő* menüpont alatt követhetitek nyomon.

Diákigazolvány matrica

Felhívjuk figyelmeteket, hogy az előző félévben érvényesített diákigazolványok március 31-ig érvényesek! Az okmányok a Központi Tanulmányi Hivatal ügyfélfogadási idejében érvényesíthetők. Aki ezt követően nem rendelkezik érvényes matricával, az nem jogosult a diákkedvezmények igénybevételeire, ezért a közlekedési járatokon megbírságot kaphat.

Dékáni szünetek a félévben

A Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar Dékáni Hivatalának döntése alapján április 2-án és április 10-én dékáni szünet lesz. Előbbi a Húsvétot követő keddre, utóbbi a Kari Napok utolsó napjára esik.

XXXII. Közlekkari Napok

Idén április 5-10-ig rendezik meg a Közlekkari Napokat. A program némi módosításon ment keresztül annak érdekében, hogy mindenki végig tudja versengeni és bulizni a majd' egy hetet. Ne feledjétek, már az utolsó hónapban vagyunk, gyűjtsétek össze az évfolyam aprajánagyját és irány a Kari Napok!

EHK Versenysport pályázat

Az Egyetemi Hallgatói Képviselő-pályázatot hirdeti a BME-n működő, az egyetem nevét viselő sportcsapatoknak és az egyetemen tanuló versenyző sportolóknak. Pályázhat minden a BME-n nappali képzésben résztvevő, aktív státuszú hallgató és aktív státuszú hallgatókból álló csapat a sportversenyeken való részvételi költségei és nevezési díjaik megtérítésére. Részletek az ehk.bme.hu honlapon.

BME „Jó tanuló, jó sportoló” pályázat

Az Egyetemi Hallgatói Képviselő-pályázat ez évben is meghirdeti a BME „Jó tanuló, jó sportoló” ösztöndíj pályázatot. Jutalomban részesülnek a tanulmányokban és sportban egyaránt kiváló eredményt elért hallgatók.

Műegyetemi Állásbörze és Külügyi Börze

Idén március 6-7-én, a Külügyi Börzével egy időpontban rendezik meg a Műegyetemi Állásbörzét a BME K épületében. A két napos rendezvényen számos vállalat várja ajánlataival és betöltendő pozícióival az érdeklődőket. Minden hallgató megtalálhatja a számára megfelelő külföldi lehetőségeket is. A kiállítók között szerepelnek nagykövetségek, nyelvi intézetek, ösztöndíj alapok és megannyi más külföldi tevékenységgel foglalkozó szervezet. Mindezek mellett a különteremben nemzetközi programokkal várják a látogatókat.

Zsolti & Stefi

Bemutakozik a Hallgatói Képviselő - Polgári Dávid

A Hallgatói Képviselőt bemutató cikksorozat következő részében a tankörfelelőssel beszélgettünk, többek között a mentorfelvételi változásairól.

Kérlek, mutakozz be röviden!

Polgári Dávid alias Pufy vagyok, a kar ötödéves hallgatója. Jövőre szeretnék végezni a BSc képzésben, ahol hajógépész szakirányon tanulok. Utána MSc-n folytatnám a tanulmányaimat.

Milyen feladataid vannak a HK-ban?

Elsődleges feladatomban a Mentor Gárda vezetése, én szervezem meg ehhez a mentorfelvételt, majd a csapatépítő programokat. A gólyatáborban is szervezőként vagyok jelen, ahol a mentorok eligazítását és a gólyák beosztását végzem. Az elsősök tankörökbe való osztását próbálom olyan szempontok szerint végezni, hogy a tankörökbe kb. azonos számú lány kerüljön, egy adott környékről érkező emberek ugyanabba a tankörbe kerüljenek - ebben sokat segít a Google Maps. Az év közben felmerülő problémákban is segítek akár a mentoroknak, akár a gólyáknak, illetve a mentorokat minden héten ellátom friss információval.

A Hagyományörző Öntevékeny Kör és a szakkolégium tartozik még a hatáskörömbe, szerencsére mindkettő nagyon jól működik, így leginkább körtagként veszek részt az üléseiken, esetleg egy-egy felmerülő kérdést a HK elé terjesztek. A szakkolégiumban 2011 novembere óta veszek részt aktívan, előtte inkább a felügyeltem, segítettem a kör munkáját. Most a közreműködéssel megújult a honlap, amin én vagyok a kezelője is. A késői határidők miatt a plakátok egy részét is én készítettem el az előző két félévben a különböző üzemlátogatásokhoz. Tavaly tavasszal én szerveztem a fogaskerekű-látogatást, melyet nagyon élveztem.

Kiseb feladatokban is részt veszek, két éve a HaBár felújításában nagy szerepet vállaltam, most nyáron pedig a kardioterem felújításán is sokat dolgoztunk. A Hagyományörző Öntevékeny Körnek régóta tervezek készíteni egy vitrint, ez remélem, a közeljövőben elkészül.

Miért jelentkeztél a HK-ba?

Mikor Gabica (Vigh Gabriella - a szerk.) lemondott a tankörfelelősi posztjáról, megpályáztam a helyét és bekerültem; de korábban az oktatásért felelős posztot is fontolgattam. Nagyon élveztem a mentorkodást, az elsőseimmel azóta is tartom a kapcsolatot. Jó a társaság és szeretem csinálni, a munka részét is nagyon élvezem.

Mennyi időt vesz igénybe a HK?

Változó. Az öntevkörös, szakkol és egyéb ülések fix 1-2 órák, de például őszi félévben mindig több a tennivaló, hiszen a mentoroknak is ekkor van több dolguk; tavasszal elég 2-3 hetente összeülni. A tavasz egyik legfontosabb feladata a mentorfelvételi megszervezése és levezénylése. A hagyományörzősök gyűűrendeléseikor én vagyok a kontakt, de ezzel nincs sok dolgom, mert a titkárnők végzik ennek a nagy részét. Az ülésekre való készülésre alkalmanként fél-egy órát szoktam szánni. A szakkolégium plakátokat és négy molinót is terveztem.

Mit csinálsz a szabadidődben?

Sok mindent. Focizom a MAFC nagypályás focicsapatában, rendszeresen lejárok kondizni. Szeretek találkozni a volt gimis osztálytársaimmal, a testvéreimmel és persze igyekszem minél több időt tölteni a barátnőmmel. Ebben a félévben már dolgoznom is kell, mivel költségtérítési képzésre kerültem; a Knorr-Bremsénél kaptam munkát, ami nagyon tetszik.

Mik a terveid a jövőre?

Szeretnék változtatni a Mentor Gárdával kapcsolatban néhány dolgon, sok ötletem van, amit más karok tapasztalatai alapján szeretnék bevezetni. Szeretném befejezni a BSc-t, majd elkezdni az MSc-t. Tervezem ebben a félévben egy TDK dolgozat megírását, amire később a szakdolgozatomat is alapoznám. Érdekes téma például a hajók stabilitásának vizsgálata, mivel az új kormányrendszerek miatt a régi szabályokat meg kell vizsgálni. A sportot is mindenképpen szeretném megőrizni az életemben, a testvéreimmel pedig szeretnék több időt tölteni.

Idén lesz már néhány változás a mentorfelvételiben. Már a mostani mentorok is átestek egy AC teszten, amit a Karrier Iroda szervezett, ilyen idén is lesz, de kiegészül egy személyes elbeszélgetéssel. Kidolgozás alatt áll egy „hallgatói továbbképzés” fedőnevű előadássorozat, ahol a mentorjelölteknek kötelező lesz a részvétel, de bárki jöhet, aki többet akar tudni a szabályzatokról vagy a kar működéséről.

Mit üzensz a Közhír olvasóinak?

Először is azt, hogy jöjjenek minél többen a szakkol látogatásokra, mert nemcsak érdekesek, hanem sokat is lehet belőlük tanulni. A Hagyományörző Öntevékeny Kör is ajánlom mindenkinek, mert itt nagyon jó a közösség. Ezt úgy általában a karról is el lehet mondani, pedig a BME-n nem ez a jellemző. Egy aránylag kis közösség, de nagyon összetartó, és néha nem is értjük, hogy miért nem jönnek el az emberek a nekik szervezett programokra. Szerintem fontosabb a személyes kommunikáció, mint hogy folyton a közösségi oldalakon lógjunk.

Mindenkinek ajánlom, hogy iratkozzanak fel a kari hírlevélre, és olvassák rendszeresen, vagy a honlapot nézzék meg gyakran, mert csak így fognak időben tudomást szerezni az őket érintő határidőkről, jelentkezési időszakokról. Fontosnak tartom, hogy ha már van egy honlapunk, ahol meg tudjuk osztani a fontos híreket, akkor olvassátok is, legyetek tájékozottak.

Zsófi

Interjú Dr. Gausz Tamással

Sajátos humorával feldobja az Áramlástan előadásokat. Segítőkéss, ám szigorúan számon is kéri, amit leadott. Ebben a hónapban a Vasúti Járművek, Repülőgépek és Hajók Tanszék nemrég nyugdíjazott oktatóját, Dr. Gausz Tamást kérdeztük.

Kérem, meséljen egy kicsi magáról!

Az egyetemen '73. augusztus 1-jén kezdtem meg pályafutásomat, tavaly november elejéig voltam főállású oktató, úgyhogy a kerek 40 év ugyan nem sikerült, de azért az a pár év, amit itt eltöltöttem, elég rendes időtartamnak tűnik. Tanítani mindig is szerettem volna. Már egyetemista koromban is tanítottam itt-ott, a péceli gimnáziumban például fizikát, matematikát, aztán végül is itt, az egyetemen folytattam. Most is próbálom folytatni, addig, amíg normálisan megy, amíg szabad, amíg elfogadnak.

Gépészmérnöki karon végzett. Hogy került kapcsolatba a repülőgépekkel?

Szerencsére, vagy szerencsétlenségemre, az akkori Repülőgépek Tanszékről sikerült egy diplomaterv témát szerezni. Ott Rácz Elemér tanár úr, aki nemzetközi szinten is elismert professzor volt, lett a konzulensem. Másrészről, olyan 4-5 éves koromban csináltam az első repülőmodelljeimet. Akkoriban volt még olyan, hogy fillér, és a fillérek legkisebbike volt a lyukas kétfilléres, ami nagyon jó volt súlyként a papírrepülők orrába. Középiskolában folytonosan próbálkoztam, már akkor is volt szemüvegem, ezért többször kirúgtak repülőorvosi vizsgálatról, pedig még vidékre is elutaztam, de ott is kirúgtak. Végül is sárkányrepülővel kezdtem el repülni - ahhoz akkoriban nem kellett orvosi, mivel ezt a repülési formát egészében tiltották. Valahogy így kerültem a repüléssel kapcsolatba. A diplomám az valóban gépészmérnöki, amit pedig egyébként csináltam vagy tanultam, azt innen-onnan, főként saját magamnak kellett összeszednem. Eleinte kevesebb volt a lehetőség, aztán később egy picit megnyílt a világ, és akkor több minden jött - egy MTA-DFG projekt keretében a tanszékünk

több, mint tíz évig együtt kutattott az RWTH Aachen két tanszékével. Mostanára már - a világhálónak köszönhetően - rendkívül sok információ érhető el. Annyi tanulnivaló lenne, lehetne, amennyit egy ember el sem bír. A mostani információbőség a másik véglet, nagyon fontos, hogy a legjobb könyveket (forrásokat) találja meg és olvassa el az ember.

Mivel szokta a szabadidejét tölteni?

Van az a vicc, hogy a számítástechnikust meglátogatják, és látják, hogy nagyon boldog, amiért feltalált egy új programot, ami arról szól, hogy sokkal gyorsabban megcsinálja azokat, amiket idáig megcsinált. Ekkor megkérdezik tőle, hogy „No, és akkor mit fogsz csinálni a szabadidődben?”, erre azt mondja, hogy „Egy még jobb, még hatékonyabb programot csinállok”. Igazából az egy kérdés, hogy mi az a szabadidő, hiszen az életben van egy csomó olyan dolog, amit el kell intézni, tehát elviszi az időt. Ami ezen felül marad, azt megpróbálom, ha lehet, értelmesen eltölteni. Mostanában

például megpróbálom rendezni azokat a jegyzeteket, könyveket, amiket korábban összeraktam, és ahova tudom, oda elhelyezem, hogyha valakit érdekel, akkor el tudja olvasni. Kedvelem a szépirodalmat, a hallgatható zenét és a képzőművészet néhány fajtáját is. Néha, egy példányban, a természetben is megtalálható vagyok.

A hallgatók nagy hasznát veszik korábban elkészített jegyzeteinek. Várhatók újabbak?

Egyrészt egy igazi könyv újabb kiadásának munkáiban vehetek részt, másrészt igyekszem új jegyzeteket írni. Az évek során kikristályosodott a forgószárnyas repülőgépekről szóló tananyag, ebből még nem sok mindentírtam le. Eddig csak kb. 30 oldal készült el, az hozzáférhető, de az éppen csak a bevezetés. Egy jó könyvet vagy egy jó jegyzetet, ami ebből a tématerületből összejöhetne, még jó lenne összerakni. Remélem, hogy egy ilyen munka rajtam kívül talán még másokat is érdekel.

Mennyire várható, hogy a továbbiakban belefolyik még a tanszék életébe?

Amíg lehet, illetve amíg tudok, dolgozom. Több feltétele van a dolognak. Az egyik az, hogy legyen szabad tevékenykednem, a különböző törvények, rendelkezések engedjék ezt. A másik oldala a dolognak, hogy a hallgatóság elfogadjon, a harmadik oldal pedig, hogy amíg nekem magamnak úgy tűnik, hogy képes vagyok erre, mert hát az idő az megy, azzal nincs mit kezdeni. Azt, hogy meddig, nem tudom, amennyiben lehetséges, akkor még egy jó ideig, természetesen a három feltétel maradéktalan teljesülésével.

Az ön által oktatott tárgyakat már teljes mértékben átadta, vagy még felügyeli a tantárgyak lefolyását?

Felügyelnem nyilván nem illelne, mert hivatalosan én már nem tartozom az egyetem oktatói állományába és ezért nem felügyelhetek semmit, legfeljebb magamat. Meghívott előadóként megpróbálom - a hallgatóság nagy öröme-

re - Hargitai tanár úr mellett, az ő irányításával az áramlástant vinni, amíg beleférek, illetve a helikopteres tárgyakat próbálom meg még előadni. Az egyéb tantárgyakat már leadtam.

Melyik az a területe a repülésnek, amelyik leginkább érdekli tanár urat?

Volt egy idő, amíg magam is repültem sárkányrepülővel, ez egy súlypontáthelyezéssel kormányzott repülő szerkezet, ami ezért eléggé érdekel. Időnként a könnyűrepülők még meghívnak egy kis előadásra, illetve beszélgetésre. A másik a forgószárnyas repülés. A KA26-os helikopter Magyarországon körülbelül akkor kezdte a pályáját, amikor én, úgyhogy az idők során meglehetősen összenőttünk. Mostanában, a Repszer Kft. dolgozóival együtt, évről évre azon dolgozunk, hogy a KA26 helikopterek rotorlapátjainak élettartamát meghosszabbítsuk. A gyár eredetileg 20 évet engedett meg, most már hivatalosan 24 évnél járunk, az idén pedig lehet, hogy sikerül ezt 25 évre feltornáznunk.

Minden hallgatót érint tanulmányai során előbb vagy utóbb az Áramlástan, ami sokaknak nehézséget okoz. Hogy lehet legkönnyebben venni ezt az akadályt?

Mi egyáltalán nem nehézséget szeretnénk okozni, hanem tulajdonképpen segíteni, illetőleg adni szeretnénk. Van egy tudásanyag, amit megpróbálunk átadni, azt a hallgatók megpróbálják átvenni, és ez remélhetőleg gazdagabbá teszi azt, aki kapja. Másrészt minden tanulásban benne van, hogyha az ember pozitív érzelmi beállítással viszonyul hozzá, nem azt mondom, hogy szereti, de nem utálja, akkor az már nagyon sokat segít. A harmadik dolog az lehet, hogy anélkül, hogy az ember ne dolgozna, nem tud elfáradni, tehát saját munkát muszáj befektetni. Az áramlástannál erre a hallgatóságnak egy igen nagy része körülbelül a második felvételtre

jön rá, mert a statisztikáink szerint olyan 1,8 körül van a kurzusfelvételi átlag, tehát aki másodszor felveszi, az többnyire el is végzi. Viszonylag sokan vannak, akik elsőre szépen, eredményesen levizsgáznak. Nekünk is nagy örömet okoz, hogy vannak hallgatók, akik érdeklődnek, tanulnak, és egyből négyesre, meg ötösre vizsgáznak. Másodszorra a hallgatóság nagyon nagy része elvégzi, és hát vannak néhányan, akik hét-nyolcszor is felveszik ezt a kurzust. A lényeg az, hogy szerintem dolgozni kell, az ember a munkája gyümölcseként pedig örömet fog érezni, ezt mondják sikerélménynek. Ha valaki egy nehéz feladatot old meg, akkor annál nagyobb lesz az öröme a túloldalon, minél nagyobb volt a legyőzendő akadály, ez lelkesíti az embert általában is arra, hogy előre haladjon.

Várható-e egy példatár Áramlástanból, ami a gyakorlati rész tanulását könnyítené meg?

Várható. Részben van is már egy kicsi példatár, de teljes egészében is meg fog ez valósulni, csak dolgozni kell rajta, mert a példák nagyon huncutak, hiszen ha csak egy picit hiba is becsúszik, máris nem működnek. Másik oldalról a példatár talán nem annyira könnyíti meg a tanulást. Az áramlástan, mint minden tudomány, mondjuk építőközből áll, és ha valaki az építőközből megismerte, akkor tud belőle házat is, kaput is építeni, vagy bármi mást összerakni. Ha a kockákat - a törvényeket - értelmesen megisme-

ri, akkor nincs semmi gond. A példákat csoportokba lehet sorolni, és a csoportokhoz végrehajtandó lépések sorát lehet rendelni - ettől kezdve, ha valaki ismeri ezt, akkor egy addig konkrétan ismeretlen példával is viszonylag könnyen elboldogul. A példatárat, ami azért a gyakorlás és ezzel a tanulás fontos eszköze, próbáljuk minél előbb összerakni.

Oktatói pályafutása során melyik tantárgy oktatását élvezte a legjobban?

A hagyományos képzésben volt egy helikopterekkel foglalkozó tantárgy - sajnos az a tárgy, ilyen formában már lényegében nem létezik, az idén már senki sem vette fel. Így be kell érni az osztott képzésben adódó tárgyakkal. Megjegyzem, hogy az én véleményem szerint a hagyományos képzés sokkal jobb volt, mint az osztott képzés. A hagyományos

képzés volt igazán alkalmas arra, hogy mérnököket képezzünk. A járműmérnöki és a közlekedésmérnöki képzésben is indulnak helikopterekkel is foglalkozó tantárgyak. Ezek oktatásában, reményeim és szándékom szerint, egy darabig még részt veszek.

Mit üzen a hallgatóknak a Közhír hasábjain keresztül?

Szerintem, ha lehet, jó lenne, valódi értékeket keresni. Sok „csillogó” dolog létezik a világon, de ha az ember szeretne tartós dolgokat elérni, nem is igazán kifelé, hanem mondjuk úgy, hogy a belső lelki nyugalomát összerakni, vagy felépíteni, akkor azt, szerintem valódi értékek gyűjtésével teheti meg. Az lenne az igazi, hogyha mindenki valódi értékek elérésén fáradozna, amelyek tényleg időtállóak, és valahol belül, jó lelkiismerettel lehet azt gondolni róluk, hogy ezek tényleg pozitívak.

Smiley

A Baross szolgálatában

Február 1-jén két újdonsült kollégiumi mentor csatlakozott a Baross lakóit segítő csoportjához. Baranyai Dáviddal és Lázár Benedekkel beszélgettem, hogy egy kicsit jobban megismerjétek őket, és hogy alkalomadtán tudjátok, kit is kell keresnetek, ha baj van.

Kérlek, meséljetek egy kicsit magatokról, honnan ismerhetnek a hallgatók?

Baranyai Dávid: Ismerhetnek öntevékeny körökből, például a Bográcskör tagja vagyok, mióta ide felvettek; a MűTeremben is tevékenykedek körülbelül két éve. Különböző kari rendezvényeken is részt szoktam venni, közös órákon is találkozhattunk, esetleg még a HaBárban is összefuthattunk.

Baranyai Dávid

Lázár Benedek: Hét éve vagyok kollégista, ebből hat évet a Baross Gábor Palotában töltöttem. Hallgatók a kollégium folyosójáról, gólyatáborból, Kari Napokról vagy a HaBár-pult valamelyik oldaláról ismerhetnek.

Milyen „karriert” futottatok be eddig a közlekkaron? Hogy álltok a tanulmányokkal?

B.D.: Most vagyok 8. féléve a kar hallgatója, igazság szerint ebben a félévben végzek, ha Gausz tanár úr is úgy akarják. A vázszerkesztőnek is lesz ebbe némi beleszólása, ugyanis ezek abszolválása választ el a diplomától. Közúti folyamatirányítás szakirányon tanulok, ősztől szeretnék MSc-re járni.

L.B.: 2006 őszén kezdtem az egyetemet, 4,5 évet töltöttem a BSc képzésen, melyen a gépjárművek szakirányt választottam. Akkoriban egy ideig a Kari Hallgatói Képviselő Programszervezői posztját is betöltöttem. A járműtechnika MSc-t szintidő alatt sikerült elvégezni. Jelenleg a diplomám témáját biztosító cégnél dolgozom, ahol elsősorban Porsche motorok restaurálása és teljesítménynövelése a feladatom.

Miért szerettetek volna kolimmentorok lenni?

B.D.: Ezt a kérdést már többször is feltették nekem, a válaszom pedig

az, hogy részt szerettem volna venni a kollégium életében, szeretnék jó kapcsolatot tartani a Baross lakóival, jobban megismerni őket és ezáltal segítséget nyújtani a mindennapi problémák leküzdésében. Mindezen kívül segíteni kívánom Erzsébet néni és a portások munkáját is.

L.B.: Megítélésem szerint az itt eltöltött idő alatt - részben saját bőrömmön - megszerzett tapasztalataimat jól hasznosíthatom a kollégiumi közösség érdekében. Emellett a kollégium dolgozóival is sikerült jó kapcsolatot kialakítanom.

Milyen esetekben kereshetnek meg az itt lakók?

B.D.: Minden kollégiummal kapcsolatos problémával megkereshetnek; ha netán nem tartozik az én fennhatóságom alá, akkor keresek valakit, aki meg tudja oldani a nehézségeket: akár Drugan Árpád, akár Erzsébet néni. Ha valaki otthon felejt a kulcsát, nem tud bemenni a szobájába, akkor nyugodtan kereshet minket, ez elég gyakran előfordul. Ezen kívül akármi

Lázár Benedek

Beszélgetésünk során felmerült egy régóta észlelhető probléma: a kolilakói lassan már akkor sem köszönnek vissza a folyosón, amikor rájuk köszönünk, valamint a portások mellett is elhaladnak üdvözlés nélkül. Úgy gondolom, hogy egy kis odafigyeléssel és az alapvető illemszabályok elsajátításával képesek lehetnének orvosolni ezt a rendkívül negatív tendenciát!

probléma merül fel a szobával kapcsolatban, például csöpög a csap, kiégett a neon, és már nincs itt Erzsébet néni, akkor ezt mi regisztráljuk, és szólunk a hibáról.

L.B.: Elsősorban a mindennapi kollégiumi élet során felmerülő kérdésekben segíthetek (kizárt a szobátársam, túl hangos a buli a folyosón, elment az áram a szobában etc.), melyek megoldása túlmutat egy átlagos kollégista lehetőségein. Ha mégsem sikerül orvosolni a problémát, segíteni tudok az illetékes személy felkutatásában is.

Hogy tudnak kapcsolatot teremteni veletek?

B.D.: A 209-es szobában találhatok meg hétfőtől péntekig, hétvégén ritkábban vagyok a kollégiumban. Facebookon is írhatok nyugodtan, valamint telefonon is elérhető vagyok. Fennakadás esetén a portás fel tud hívni.

L.B.: Legnagyobb valószínűséggel hétköznap késő délután-este, illetve hétvégén a 217-es szobában (esetleg a HaBárban) vagyok fellelhető.

Mivel töltitek a szabadidőtöket?

B.D.: Elég sokat sportolok, krav magázok, versenyszerűen futok, konditerembe is szoktam járni. 16 éve néptáncolok, Budapesten pedig a barátokkal gokartozni, bowlingozni és billiárdozni szoktunk néha.

Nagyon szeretek fotózni is, továbbá szabadidőm jelentős részét a barátommal töltöm.

L.B.: Hetente háromszor a Budapest Wolves amerikai futballcsapatának edzésein veszek részt. A fennmaradó időmet általában zenehallgatással, pihenéssel, illetve lehetőségeimhez mérten technikai sportokban történő közreműködéssel (pl. pályabíró vagy időmérő) töltöm.

Köszönöm szépen a beszélgetést!

Csilla

Superman, a BME hőse

2012 szeptemberében mutatták be a műegyetemi szuperhősök új generációját, Supermant. Ez esetben viszont nem a gyengék és ártatlanok, hanem a K+F+I-sek, a kutatók, a doktoranduszok és TDK-zók segítőjét tisztelhetjük benne.

A furcsa elnevezés mögött nem egy hús-vér embert, hanem a BME első szuperszámítógépét találhatjuk. Az R épületben helyet kapó gép beszerzése az *Új tehetséggondozó programok és kutatások a Műegyetem tudományos műhelyeiben* (TÁMOP - 4.2.2.B-10/1-2010-0009) pályázat keretében valósult meg 70 millió forint értékben. Az átadott számítógép HP gyártmányú, klaszter rendszerű, mely 30 számítási csomópontból áll. Minden csomópont 12 CPU magot és 48 gigabájt memóriát tartalmaz.

„A szeptemberi tesztüzem előtt a karoknak dönteniük kellett, hogy szeretnének-e élni a nagyjából 6 terraflop/s elméleti teljesítményű gép nyújtotta lehetőségekkel, s a

BME karainak nagy többsége úgy nyilatkozott, hogy ez jelentősen előre mozdítaná a nagy számítási igényű projekteket” - tudtuk meg Szeberényi Imrétől, a BME IK K+F igazgatóhelyettesétől.

A TÁMOP-os támogatásnak köszönhetően szeptember óta 38 projekt futott Supermanen, ezek közül januártól cikkünk elkészültéig (február 20.) 18 kutatás összesen 38 év 335 napnyi számításait végezte el a gép. Mint Szeberényi Imrétől megtudtuk, a kihasználtság közel 100%-os, a projektek sorban állnak a szabad kapacitásért, az elmúlt másfél hónapot nézve - karbantartásokkal, vizsgaidőszakkal és szilveszter másnapjával együtt is - 80 % feletti az átlagos kihasználtság.

„A Superman beüzemelése óta felhasznált 1291072 számítási órát (147 év) leginkább a Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar projektjei foglalták le, de mindegyik kar több jelentős kutatását is segítette a gép. Főként PhD hallgatók és kutatócsoportok kapcsolódtak a hálózathoz, s az EdulD-s azonosítás alapján működő online rendszer segítségével akár több egyetem bevonásával folyó kutatások is futtathatnak nálunk” - tudtuk meg az igazgatóhelyettestől.

Bár kiértékelésekkel és publikált eredményekkel büszkélkedő projektek még nem fejeződtek be, a május végére tervezett Tehetség-TÁMOP zárókonferencián már több, Superman segítségével elért eredményt is bemutatnak majd.

Rajnai Tamás

Felzárkóztatás kicsit másként

Sokan fordultak már meg a Szent-Györgyi Albert Szakkollégium (SzASz) által szervezett táborban, még többen hallottak róla. De hogyan is valósul meg egy ilyen tanulás-ismerkedős rendezvény, ahol az oktatók nem sokkal idősebbek „diákjaiknál”? Erről a SzASz elnöke, egyben az idei Kémszámtábor egyik főszervezője, Nagy Balázs mesélt nekünk.

„A Kémszámtábor megfelelő alapokat nyújt a VBK leendő hallgatóinak az első egyetemi évhez. Általános tapasztalat, hogy sokan nem megfelelő kémiatudással is bekerülnek az egyetemre, és így sokkal nehezebben veszik az előttük álló akadályokat. A tábor tematikája célirányosan a már felvetteknek szól, akiket szintfelmérő után különböző csoportokba osztunk.” - összegezte a tábor célját Nagy Balázs.

A heti programok megszervezése során odafigyelnek, hogy a tanulás mellett legyen lehetőség szórakozásra, kikapcsolódásra. „Ahogy haladunk előre az időben, egyre fáradtabbak a résztvevők és természetesen a szervezők is, ezért az izgalmasabb programokat, mint például a

gyárlátogatások, vagy a margitszigeti játékok, a hét második felére tesszük. Természetesen nem maradhat el az utolsó nap estéjén a táborzáró buli sem, de azért hangsúlyozni kell, hogy ez egy tanulás tábor” - mesélte a főszervező.

Sokat változott a Kémszámtábor az elmúlt évek során. Az első években szinte csak céges felajánlásokra támaszkodhattak a szervezők, és kisebb volt a rendezvény mind az időtartamot, mind a résztvevők számát tekintve. „Tavaly 88 jelentkezőnk volt, és 25 szervező, a tábor pedig mintegy kétmillió-háromszázezer forint költségvetéssel rendelkezett. Ennek egy jó részét pályázati pénzekből tudtuk finanszírozni, így a táborozóknak a rájuk jutó költ-

ségnek kevesebb, mint a felét kellett befizetniük részvételi díjként. A szervezők ellátását díjmentesen tudjuk biztosítani. Ugyanakkor elég megterhelő egy ilyen egész hetes rendezvény lebonyolítása, meg kell tanulnunk beosztani minden csepp energiánkat, de összességében megéri az élményért, és hogy segíthessünk megugrani az egyetemi lécezt első hallgatótársainknak.” - mondta el Nagy Balázs.

A program az Új tehetséggondozó programok és kutatások a Műegyetem tudományos műhelyeiben TÁMOP - 4.2.2.B-10/1-2010-0009 című projekt támogatásával valósult meg.

Fekete Fanni

Tantárgyfelvétel: zökkenőmentesen?

Minden félév elejét rettegve várják a hallgatók, hiszen a hírhedt tantárgyfelvétel veszi kezdetét minden regisztrációs hét előtt. A közösségi oldalakon lassan hagyomány lesz, hogy a szerencsésebbek a kint ragadtakon szórakoznak, mialatt egyre több nem éppen képernyőre illő hozzászólás is születik. De mi is áll ennek hátterében? Erről kérdeztük Dr. Komócsin Zoltán tanár urat, a Központi Tanulmányi Hivatal (KTH) igazgatóhelyettesét.

Milyennek ítéli az idei tantárgyfelvételt?

Messzebről kezdem. Többlépcsős a folyamat, van egy terhelélosztó szerver, webszerver, adatbázisszerver és a Neptun alkalmazás. Ami az alapvető nehézséget okozza már két féle, hogy „kemény” követelményellenőrzés van, rögtön végleges a tantárgyellenőrzés. Ez azt jelenti, ha valaki tárgyat akar felvenni, akkor az egész adatbázist végig kell vizsgálni, hogy teljesül-e az előkövetelmény. Ez nyilván egy nagyobb terhelést jelent. A terhelélosztó sorba állítja a belépőket. A kollégáim kézi vezérléssel engedik be a hallgatókat. Ennek az az eredménye, hogy kisebb létszám kerül be, de azok nyugodtan vehetik fel a tárgyaikat. Szokták mondani, hogy bezzeg más egyetemen lépcsőzetesen megy a tárgyfelvétel. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy karonként vehetik fel a tárgyakat, ami a Műegyetemen nem feltétlenül alkalmazható módszer, mivel ez például a matematika, testnevelés vagy a szabadon választható tárgyak miatt nem igen tudna működni.

Várható valamilyen fejlődés a mostani állapothoz képest?

Már a múlt félévben is volt próbálkozás az építész- és építőmérnöki karon azzal, hogy tanulmányi átlag alapján képeztek hallgatói csoportokat, akik előbb kezdhették a tárgyak felvételét. Ez műszakilag megoldható úgy, hogy csak azokat tárgyakat engedik előbb felvenni, amit kizárólag a kar hallgatói vehetnek fel. Ez egy viszonylag gyorsan lezajló folyamat. Egy jó megoldás lehetne, ha a karok beosztának egymás között körülbelül kétórás intervallumokra a tárgyfelvételt, amikor csak a saját kari tárgyakat lehetne felvenni. Majd

lenne egy olyan időpont, amikor a többi, főleg szabadon választható tárgyakat vehetné fel mindenki.

Idén a Kari Tanulmányi Bizottság lehetőséget adott a Közlekedésmérnöki szakkollégiumban kiemelten tevékenykedő, valamint a TDK-ban részt vevő hallgatóknak az előzetes tantárgyfelvételre. A lehetőséggel sokan éltek, így érdemes továbbra is kísérletezni ezzel a módszerrel.

Előfordulhat, hogy bizonyos tárgyakat egyesek így sem tudnak elérni?

Természetesen a tárgyfelvétel-nél lehetnek ilyen problémák, például, hogy a kurzusra jelentkezők számát korlátozzák. Idő kérdése, hogy később jobban bejáratozjon, és akkor nem jelentkeznek majd ilyen jellegű problémák. Előfordulhat kötelező tantárgyknál is, hogy az előre meghirdetett helyek betelnek, majd utána az egyesével emelt limit miatt lehetnek olyanok, akik - mivel nem ellenőrzik nap közben a Neptunban a helyeket -, lemaradnak a kurzusról.

Az hogyan kivitelezhető a Neptunban, hogy egy olyan tárgy - amire alacsony a limit - utolsó helyeire többen is fel tudnak jelentkezni?

Korábban előfordult az a hiba, hogy mikor csak egy szabad hely volt egy kurzuson és egyszerre többen nyomtak rá a tárgyfelvétel

gombra, akkor minden hallgató azt hitte, sikerült felvennie a tárgyat. De mivel a számítógép érzékeli az ezredmásodperces különbségeket, ezért csak egy hallgató vette fel ténylegesen. Az is előfordulhat, hogy egy kurzusnál kiírt várólista hoz létre ilyen látens helyeket. A várólista intézménye megint egy érdekes kérdés. Ezt a listát a tárgyfelvétel lezárását követően törlik, így aki rajta van, azt a tárgyról is le-törlik. Tehát ha legközelebb valaki azt látja, hogy szombat este is egy tárgyból várólistán van, akkor ajánlott lépni valamit, mert könnyen lehet, hogy nem hogy a jobb gyakorlatról vagy laborról, de az egész tárgyról lecsúszik! Arra is vigyázni kell, hogy egyes tárgyaknál, például a nyelvi tárgyaknál nem lehet lejelentkezni egy idő után.

Minden félévben probléma az aktív/passzív félévről való nyilatkozás és ez idén sem volt másképpen, sőt változások is történtek az utólagos nyilatkozással kapcsolatban. Mik ezek?

A TVSZ szerint, aki „nem nyom gombot” a megadott időpontig, azt passzív félévre jelentkezteti be a KTH. A tanulmányi ügyrend - ami „csak” egy rektori utasítás, tehát a TVSZ-nél alacsonyabb szinten helyezkedik el - azonban ennek ellent mond. Az lenne logikus, hogy ha valaki vett fel tantárgyat, akkor azt úgy vegyék figyelembe, mint „ráutaló magatartás”, hogy aktív félére kíván bejelentkezni. A státuszok beállítása során a KTH a TVSZ szerint járt el. Ez persze azt eredményezte, hogy méltányossági és egyéb kérelmek lavinája zúdult a nyakunkba. Február 19-én az oktatási dékánhelyettesi értekezlet úgy döntött, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén a be nem jelentkezettek aktív félévre kerülhetnek. A státuszok módosítása megtörtént.

Tanár úr, köszönjük az interjút!

Marci és Zsolti

Költöznek a könyvek

Rengeteg kötet – egy része egyelőre kartondobozokban -, összeolvadó tanszéki könyvtárak, tágas olvasóterem és nagyon kedves munkatársak. Az újdonsült kari könyvtár jelenéről, jövőjéről beszélgettünk Tüskés Melinda könyvtárvezetővel és Dr. Mészáros Ferenc a dékáni hivatal vezetőjével.

Mikor merült fel először a kari könyvtár megalapításának ötlete?

Dr. Mészáros Ferenc: A karon már korábban is voltak - és jelenleg is vannak - különböző, tanszékek által fenntartott könyvtárak, melyek az egyetemi hálózatba is beletartoznak, de mégis önállóak. Dr. Varga István dékán úr hivatalba lépése után döntött úgy, hogy megpróbál racionalizálni ezen a téren is. A tanszéki könyvtárakat elszórva, többnyire különböző épületekben tartották fenn - bár a Z épületben három tanszék közösen működtetett egy könyvtárat. Jelenleg az a koncepció, hogy a különálló könyvtárak mind egy helyre - az St épület 3. emeletére költözzenek. Ennek több oka is van. Egyrészt anyagi megfontolásból, másrészt pedig méretgazdaságossági elvek alapján hatékonyabban is lehetne üzemeltetni a könyvtárat.

Tüskés Melinda: Nagyon kevés olyan tanszéki könyvtár maradt fent, amelyik valóban könyvtárként is működött. Egy részük tehát eleget sem tett a kritériumoknak (újabb kötetek, információs anyagok beszerzése, tárolása és eljuttatása a hallgatóknak). Mivel nem működtek jól, így közülük több meg is szűnt. De a még fennállók közül is van olyan könyvtár, ahol 280 kötet van, azok is oktatóknál. Gyakorlatilag mind finanszírozási, mind integrálási szempontból egyszerűbb lesz az eddigi állományt egybefésülve, egy fejleszthető alapról indulva fenntartani a közlekedés témaköréhez tartozó könyvtárat.

Milyen változtatásokat, fejlesztéseket terveznek?

T.M.: Nem csak a kötetek számának növeléséről van szó, hanem minden egyéb típusú - könyvtár által kiadható - dokumentum fejlesztéséről. Ehhez viszont először meg kell teremteni egy informatikai alapot, másrészt pedig egy átlátható gazdasági hátteret. Jelenleg ezek kialakítása van folyamatban.

M.F.: A stratégiai cél, hogy egy könyvtár legyen a karon. A korábban a Z épületben fenntartott könyvtár könyvei nagyrészt átkerültek az új helyre, de egyelőre még nem zárult le teljesen a költözési folyamat a selejtezések miatt.

Milyen konkrét feladataik vannak most, mi a teendő a jelenlegi állománnyal?

T.M.: El kell készítenünk alkalmanként egy 3-500-as selejtlístát, amit átküldünk a központi könyvtárnak. Ők átnézik, egy részét visszameelik a saját állományukba a hiányzó vagy megrongálódott kötetek pótlására, és a többit avulás, tartalom, rongálás miatt selejtezzük.

A Z épületi könyvtárat tavaly május-júniusban összedobozoltuk, átköltöztünk az St-be, majd kiderült, hogy ebből lesz a kari könyvtár. Az állomány egy része jelenleg parkoló pályán van, ugyanis - bár értékes információt tartalmaznak -, oktatás szempontjából haszontalanok váltak. A jövőben szeretnénk egy elektronikus úton vezetett leltárkönyvet a kari könyvtárnak, hogy a most működő manuális, nagyon időigényes munkafolyamatokat nagymértékben leegyszerűsítsük.

M.F.: A mostani papír alapú kölcsönzés tehát elektronikus nyilván tartásba kerülne. Ha minden igaz, akkor sikerül megegyezni a központi könyvtárral, hogy az ő informatikai rendszerüket tudjuk használni.

Hogyan lendítenék fel a hallgatók olvasási kedvét?

T.M.: Egyelőre a technikai részleteken lendülünk át, utána fontos

lenne az ésszerű könyvtár- és információhasználat népszerűsítése. Természetesen szeretnénk, hogy mind az olvasásra, mind a könyvtárhasználatra rákapjanak. Mi sem raktárosok vagyunk, hogy odaadjuk, aztán visszavegyük a könyvet, hanem a lehetőségét szeretnénk megteremteni, hogy a hallgatókat a létező legrovidebb úton juttassuk el a különböző információkhoz. Mindenképpen ezért lesz hasznos az informatikai háttér. A legfontosabb, hogy ne egy múzeum jellegű, megkövült könyvtárat lássanak benne, hanem egy olyan lehetőséget, ahol tovább tudnak lépni. A központi könyvtár fejlődése a kis könyvtáraknak - így nekünk is - követendő példa lehet.

Mikorra várhatók a fent említett fejlesztések?

T.M.: A technikai feltételeket kell megvalósítani, utána selejteznünk kell. Először a különböző alap gyűjtőkörű, kisebb tanszéki egységek fognak egybeoladni. Ezek után fogjuk majd látni, hogy milyen alapról indulunk. Őszre már nagyot fogunk előrelépni. Minden energiánkkal és jó szándékunkkal rajta vagyunk az ügyön, de nem rendelkezünk túl sok pénzzel.

Hol tudnak tájékozódni a hallgatók a nyitvatartási időről?

T.M.: Egyelőre az St épület 3. emeletén, a könyvtár ajtaján elhelyezett parafatábláról.

M.F.: Hamarosan elkészül az új kari honlap, ahol a könyvtárnak egy külön rovat lesz, melyen az alapinformációk elérhetők, és az újdonságokat is igyekszünk majd közzétenni.

Laca

Kari Napok – Úgy várlak már...

*Felcsendül az Ééééóóó... az utcán furán öltözött és masz-
kírozott egyetemisták szaladgálnak kamerával és fényképező-
gépekkel... a HaBárban kisebb csoportok ülnek összedugott
fejfel, és érthetetlen szövegeket mormolnak... egyre több hall-
gatót látunk tanórán kívül is az egyetem kapui mögött... nem
lehet ez más, mint a XXXII. Kari Napok, melyre a felsőbb éve-
sek úgy várnak, mint a megváltásra, az elsősök pedig mint a
csodára. Hiszen tudják, hogy létezik – de még sosem élték át...*

Idén harminckettedik alkalom-
mal indul útjára a majd' egyhetes
programsorozat. Újra elszabadul a
pokol a Baross kóli kertjében és dísz-
termében, hogy a méltán híres (és
hírhedt) Közlekkari Napok örömeit

újra átélhesse valamennyi közleke-
dés-, járműmérnök vagy logisztikus
hallgató. De miről is szól ez az egész?
Olyan rég volt már tavaly április,
hogy talán sokan nem is emlékszünk...

Szól egy csapatról, amit úgy
hívnak: Közlekedésmérnöki és Jár-
műmérnöki Kar. Szól egy érzésről,
amit úgy hívnak: közlekedésség. Szól
egy életérzésről, amit úgy hívnak:
összetartás. A lényegét talán ennyivel
le is tudhatnánk, viszont mind-
annyian tudjuk, hogy azért nem csak
ennyiről van szó, hiszen egy ehhez
hasonló egyhétnyi örületet nem le-
het ilyen egyszerűen leírni.

A szervezők változtattak egy pi-
cit a programon: egy nappal lerövidült
az esemény, mert úgy látták, nagyon
elfáradtatok tavaly a végére, viszont
idén nem lehet kifogásotok, végig kell
nyomni ezt a hetet jó közlekedésség
méltóan. A tanulás nem lehet problé-
ma, azon a héten ugyanis maximum
szakos tárgyakból lesz előrelátható-
lag egy-egy számonkérés, de nyilván
nem előző nap kell elkezdni készülni
egy ilyen megmérettetésre. ☺

Lesz itt minden, kérem szé-
pen, ahogyan azt már megszok-
hattátok: sörváltók dögivel, bevo-
nulás, Kisföldalatti koncert (igen,
igen, közkedvelt közlekedésség bandánk
újra színpadra lép), filmszemle,
főkormányospróba, négyórás
vetélkedő - és most nem kell
ám két láda almát elhozni a
hallgatói irodába -, Mr. X-et
keresős portya és még sorol-
hatnám. De nem fogom!

A lényeg, hogy legyetek
ott. Tudjátok, miért?

Mert egy csapat van:
Kari Napok. Mert nem min-
den héten mérheted ösz-
sze az erődet a többi évfolyammal. Mert lehet, hogy
találkozol azzal a cimboráddal az
évfolyamról, aki egy kicsit lemaradt
tőled, és már nincsenek közös órá-
itok. Mert előfordulhat, hogy pont
egy olyan lányt/fiút pillantasz majd
meg egy másik csapat színeiben,
akiért már régóta odavagy, s most
itt lehet az alkalom, hogy együtt
kari napozzatok és megismerjétek
egymást egy-egy buli alkalmával.
Mert nem adódik lehetőség arra min-
den nap, hogy te legyél az egyik leg-
jobb sörváltós a karon. Mert valahol
ki kell eresztened a fáradt gőzt, ami
összegyűlt benned az első zéhájdő-
szak során. Mert nem mindennap
mehetsz be úgy egy közértbe, hogy
neked minél több Turbo rágóra volna
szükséged. És leginkább azért, mert
meg kell barátkoznod a gondolat-
tal: nem te vagy a Kari Napokért - a Kari
Napok van érted!

Viszont a Kari Napoknak is szük-
sége van rád. Szüksége van rád ah-
hoz, hogy élhessen. Hogy jövőre újra
eljöhessen hozzánk, mint Kula bácsi
South Parkba karácsonykor. Ahhoz,
hogy egyszer te is a győztes csapat

tagja lehess, meg kell mutatnod a
Kari Napoknak, hogy mit tudsz ki-
hozni magadból és a csapatodból. Ha
majd az unokád megkérdi, te hogy
élted meg az egyetemi éveket, kell,
hogy legyen egy Kari Napok, amiről
bár fotókat inkább nem mutogatsz
neki, azért elmeséled, hogy „Bezzeg
az én időmben nem voltak piskóták a
huszonévesek...”. Hogy tele lehessen
a szekrényed kari napos pólóval, be-
 kell állnod a csapatba, ki kell tenned
magadért és le kell gyűrni a fáradt-
ságot, a kényelem és pihenés iránti
végtelen vágyat. Amikor majd egy
vihár alkalmával elmegy az áram és
az internet a koliban, és neked ked-
ved volna leülni valakivel addig be-
szélgetni vagy társasjátékozni, kell,
hogy te is ott legyél a XXXII.-en,
mert itt is megismerheted leendő
cimboráidat, akikkel majd egy-egy
magányos délután vagy estén össze-
ültök tanulni vagy sörözni.

Ez a Kari Napok olyan lesz, ami-
ért a szervezők bármelyike garanci-
át mer vállalni. De ehhez minden-
kire szükség van. A HaBár-bulihoz,
a koncerthez, a sörváltóhoz, a
felessakkhoz, a kerekéhez ember
kell. Lelkes, kitartó, szórakozni vá-
gyó közlekedésség sereg. És ha a barátaid
nem értik, miért akarsz eltűnni egy
hétre, hozd el őket is, hogy láthas-
sák, mi az, amiért nem hallanának
rólad pár napig. Azt hiszem, utána
ők is érezni fogják a készletet, hogy
jövőre se maradjanak ki...

Zsu

„Sza-sza-szakestélyt tartunk ma...

...vidám diákok!” Újra beköszöntött a tavasz, újra eljött a firmaköszöntő szakestély ideje, ahol a sötét bALEKságból isteni fényben tündöklő dicső firmák válnak, és elmondhatják, hogy (papíron) ők már túl vannak egyetemi tanulmányaik felén!

A tavasz beköszöntével újra elsötétül a Baross Gábor Kollégium díszterme, felcsendülnek az ismerős dallamok, meggyulladnak a gyertyák, és a szokásos emelkedett hangulaton felül sokan méhetetlenül várják a szakestély harmadik szakaszát, hiszen gyűrűt kapnak, még hozzá a dicsőséget jelentő közlekkari kerékkel ellátott firmagyűrűt. Nem csoda hát, hogy a tanulmányaik feléhez érő balekok ilyen izgatottan várják a köszöntést, hiszen itt ma őket ünnepli a hagyományörzők egész sora, ma ők léphetnek a sötétségből a fényességbe. Nagy pillanata ez az egyetemi tanulmányoknak, hiszen talán ilyenkor érzi először azt a közlekkaros hallgató, hogy már van egy biztos pont az életében, amit senki és semmi nem vehet el tőle. Ilyenkor érezzük azt a feszültséget, ami ritkán adatik meg az életünkben: hiszen ez a feszültség jó, ez kellemes érzéssel tölt el bennünket, ez valami olyasféle idegesség, amit szeretnénk gyakrabban érezni, ám tudjuk, nem lehet, mert akkor elveszítené a varázsát. Ilyenkor csillogó szemmel tekintünk keresztstüleinke, akik egykoron bALEKkává avattak minket, fürkészszük tekintetüket, és várjuk, hogy megcsillanjon szemükben a büszkeség és elégedettség szikrái. Hiszen valahol az ő érdemük is, hogy mivé válunk egyetemi tanulmányaink alatt, nem feledkezhetünk meg róluk, mert ahogy egykoron ők gondunkat viselték gyarló kis elsősként, most hálával kell lennünk feléjük, amiért átsegítettek bennünket a nehézségeken.

Mindannyian izgalommal telve megyünk a hallgatói irodába, hogy gyűrűméretünket megtudjuk, hosszszas percekig próbálgatunk, nehogy elvétsük a méretet, s nehogy ne legyen tökéletes ez a mérföldkőnek is éppen beillő ékszer. Az invitációt már időben, jóval a szakestély előtt beszerezzük, biztosítva ezzel ma-

gunknak a megjelenés lehetőségét.

Már hosszú napokkal a rendezvény előtt ott díszeleg a firmaköszöntő szakestély feliratú korszó a polcunk legkitüntetettebb pontján, és nem tudunk másra gondolni, csak arra, hogy az este végére már mi is a legteljesebb értékű tagjai leszünk a szakestélyek díszes társaságának. A hagyományörzés fontosságát és létjogosultságát ilyenkor érezzük át igazán, talán ezen az estén fogjuk fel, mit is jelent egy ilyen társaság, egy ilyen hagyomány tagjának lenni, és tartozni valahova, ahol mindannyian egyformák és mégis különbözőek vagyunk. Jó érzés szakestélyen végignézni a díszes társaságon, jó érzés látni, ahogyan a körülöttünk ülők mindnyájan éppoly lelkesen és teli torokból éneklük a szakestély dalait, isszák a közlekes számára

legnemesebb italt, a komlósörpöt, és majszolják a zsíros kenyeret. Jó érzés hallgatni a Praeses szavait, a Kontrapunktok válaszait, a Major Domus Praesest kisegítő gondolatait, a Cantus Praeseselek lelkes dalolását, a Fuchsmajorok bALEKok szavait tolmácsoló mondatait. Amikor felhangzik az „Általános EGS!” utasítás, amikor mindenki szorít az etalonrészegnek a mondóka helyes-ségéért, hogy nehogy hamar véget

érjen a szakestély, amikor valaki sörimpotenciát kér, és mindenki sajnálattal tekint rá - mind-mind olyan momentumok, melyekért mindig érdemes ellátogatni a hagyományörzők legfőbb eseményeire.

Fotók: Lévai Zoltán

Gyakran nehezen vesszük rá magunkat, mert fáradtak vagyunk, és esetleg hazamennénk a hétvégére, de azt beláthatjuk mindnyájan, hogy sosem vettünk még részt rossz hangulatú, unalmas szakestélyen. Mikor már ott vagyunk, örülünk, amiért rábeszéltek magunkat (vagy rábeszéltek minket valaki más) arra, hogy ünnepelőbe öltözzünk és kezünkbe vegyük a korsónkat. A hagyományörzés éppoly fontos, hogy része legyen egyetemi éveinknek, mint a tanulás vagy a szórakozás, mert ez az, ami összeköt minket a múlttal és a jövővel, Selmezbányával és az elődeinkkel. Ez az, amit nem vehet el tőlünk senki, ez az a része az életünknek, amire mindig szívesen fogunk emlékezni, és ami mindig megmarad számunkra, mert mi átéltek, ott voltunk, és szívvel-lélekkel vettünk részt a legtöbb szakestélyen.

Találkozunk hát március 22-én, pénteken este 8 órakor a Baross palota dísztermében, és ünnepeljük együtt firmává érett bALEKjainkat, akik között talán a mi keresztgyerekeink is ott ülnek majd, és várják, hogy a közlekes gyűrű még közelebb hozza őket a karhoz és Selmezbányához.

Zsu

Interjú a Kisföldalatti zenekarral

A karácsonyi bál résztvevői minden bizonnyal találkoztak karunk lelkes, hiperaktív közlekesekből álló, hivatalos zenekarával. Ahogy a karinapos köszöntőben is megírtuk, április elején újra láthatjuk őket – most elárulták azt is, hogy nem kell egy hónapot várni a visszatérésre. Az ötletről, a névválasztás nehézségeiről, az első fellépésről és a jövőről beszélgettünk a srácokkal, akiket próba közben kaptunk mikrofonvégre.

Kérlek, mutassátok be röviden a zenekart!

Cseuz Tamás: Sziasztok, mi vagyunk a Kisföldalatti zenekar. A tagjaink: *Cseuz Tamás* alias Tompi (ének, frontember), *Németh Mihály* alias Némó (dob), *Fehér Tamás* (szólógitár), *Tóth Bálint* (billentyűk, vokál), *Kisszölgyémi István* (szólógitár), *Megyer Gergő* (basszusgitár), *Csányi Krisztof* (szólógitár), valamint *Erdélyi Péter* (szaxofon).

Mikor alakultatok, és hogyan jött az ötlet az együttes alapításhoz?

Németh Mihály: Az ötlet elég régóta megvolt. A megalakulás előtt is léteztek apró, két-három főnél nem nagyobb csoportosulások, ezek csak próbálni jöttek össze. Később kerestük csak egymás társaságát kö-

zös zenélés céljából. Végül a Baross Rádióknak és a próbateremnek köszönhetően vehettük fel egymással a kapcsolatot. A zenekar szeptemberben alakult, azóta hetente gyűlünk össze próbálni, annak minden nehézségével együtt.

Nyögvenyelősen találtatok nevet magatoknak. Hogyan esett végül a választás a Kisföldalattira?

Cs. T.: Nagyjából háromhetes vadászat és ötven kukába dobott, kevésbé frappáns név után.

Mint például?

N. M.: Aladdin és a Skodalámpa, J 4. emelet és ezekhez hasonló. Végül a Metro nevére hajazva jött az ötlet Stefán Petitől. Ennek a próbaterem „földalatti” hangulatához is köze van, a karhoz és a kolihoz is, szóval szerintünk találó. Ráadásul ilyen zenekarnév tudunkkal nem nagyon létezik, tehát utánozhatatlanok vagyunk.

Hogyan értékelték a karácsonyi bál előadott első produkciókat?

N. M.: Bálintét nagyon! [nevet]

Cs. T.: „Zöldre van a rácsos kapu festve”, ugye?

N. M.: Első megmérettetésnek mindenképp jó volt, mi nagyon élveztük, és úgy láttuk, a közönség is valamilyen szinten velünk együtt szórakozott...

Cs. T.: Magyarul jót nevettek rajtunk...

N. M.: Azon kívül, hogy nevettek rajtunk, tényleg remekül tudtuk őket szórakoztatni. Egyébként visszaneztem a koncertfelvételt, ami alapján meg lehetett állapítani, hogy még van hova fejlőd-nünk (szerencsére). Ha akkor a csúcson lettünk volna, már abba is hagyhatnánk, de még nagyon nem ez a helyzet, le-

vontunk bizonyos tanulságokat. Úgy tűnik, a kari napoktól és a majd azt követő rendezvényektől is megkaptuk a lehetőséget és a bizalmat minderre.

Cs. T.: Akkor most löjük le a poént: egy-két héten belül mindenképpen szeretnénk koncertezni a HaBárban, még a kari napok előtt. A hely kis mérete miatt amolyan „unplugged”, „csendes-ülős” jellege lesz, de legalább a másfél méter szintkülönbség nélkül, közelebből is megismerhet minket a közönség.

Ki volt a legnagyobb rocksztár a felvétel tanulsága szerint?

Cs. T.: A koncert előtt vagy után? [nevet]

N. M.: Abszolút egyenrangúság uralkodik a zenekarban, demokrati-kus rocksztárok vagyunk. Kézfeltevős rendszer van nálunk érvényben.

Fotók: Zsákai Balázs

Fog-e változni a zenei irányzatotok? Valami mást hallhatunk a HaBárban, mint a karácsonyi bálon?

Cs. T.: Előre leszögezem az olvasóközönségnek, hogy nem vagyunk ilyen vagy olyan zenekar. Mindenféle zenét játszunk, amihez éppen kedvet kapunk vagy amit valamelyik tag szeret (illetve amit Zsu [Ádám Zsuzsa - a szerk.] kér...). Most éppen egy új műsossal tervezünk a következő koncertre előállni, legalábbis a dalkínálatunk nagy része lecserélődik.

N. M.: Minden félévre vagy koncertre kitalálunk egy programot, amihez próbáljuk tartani magunkat.

Cs. T.: Ebben az esetben nem löjük le előre a poént, teljes izgalomban tartjuk a közönséget a kar professzionális karaokecsapatának következő fellépésig.

N. M.: Lakát pedig különösen várjuk az első sorba, a karácsonyi bálon is fantasztikus volt, amit lenyomott!

Köszönjük az interjút!

Csaba

Kolikonyha 2 – A fakanál visszatér

Szemfülesebb olvasóink már belefuthattak a földszinti konyhában, vagy éppen a Bartók Béla úton a lelkes forgatócsoportba. Aki viszont még nem találkozott a társasággal, annak teljes a meglepetés: folytatódik a Kolikonyha főzőshow, a MűTerem jóvoltából.

Ennyire azonban ne szaladjunk előre. Egy téli napon jött a „bűnös” gondolat: forgassunk újra Kolikonyhát! Az ötlet kapcsán sorra jöttek a pozitív visszajelzések, így a kiscsapat belevágott a sikersorozat második évadába. A médiakör tagjai február elején újult lendülettel álltak neki az előkészületeknek. Két extrém hosszúságú ötletbörzét követően össze is állt a koncepció, a stáb pedig elkezdte felkészíteni a műsor vendégeit arról, hogy mik az elképzelések, mit is vállalnak a szerepléssel. Elvégre ez nem csak egy egyszerű főzőműsor, ez egy igazi show, ahol a minimális költségek és ráfordított energia hatására elkészült ételkülönlegességek mellett a közéleti személyekkel is kicsit jobban megismerkedhet az, aki a sortozatot követi.

Az első évadhoz képest számos

változást tapasztalhat majd a néző. A főzés helyszínéül már nem a kolégium egy lepusztult konyhája, hanem a felújított földszinti konyha, vagy épp a műsor bizonyos vendégeinek saját lakása ad otthont. Ezek mellett technikailag is fejlettebbé vált a műsor gyártása. A MűTerem szorgos operatőrei két kamerával és egy DSLR fényképezővel tudják ké-

szíteni egy időben a snitteket, így lényegesen több vágóképből tud a stáb dolgozni a későbbiekben, ami érdekesebbé teheti a műsor képi világát, és leegyszerűsíti a forgatást.

A műsor a második évadára új háziasszonnyal is büszkélkedhet. A kérdezőkártyákat és a mikrofont Zsu (Ádám Zsuzsa - a szerk.) vette át, akinek segítségével megtudhatunk minden érdekes információt az aktuális étel elkészültéről és séfjéről egyaránt.

A készítő az új évad első epizódját márciusra ígéri, ezt követően pedig kétheti rendszerességgel láthatják kedvenc főzőshowtokat a MűTerem weboldalán (www.muterem.bme.hu). A médiakör összesen 5 normál és 2 extra epizódot tervez. Az új részek forgatása már folyamatban van, miközben ezen sorok születnek, és - mint a forgatócsoport egyik tagja - elmondhatom, megéri várni az új Kolikonyhát, állati lesz!

Stefipeti

Eltűntek a hónapok legjobb képei, keresik őket!

A becsületes megtalálók megfürödhetnek egy havi dicsőségben a MűTerem weboldal nyitólapján. A kérdés már csak az, milyen képeket, és hol keres a médiakör?

Természetesen a ti képeitekről van szó, ugyanis a médiakör mindamellett, hogy szebbé varázsolja a honlapját, titeket is megmozgat kicsit. Ha úgy érzed, egy igazán jó fotót készítettél, küldd el azt Kersity Milán körvezetőnek, aki a hónap végén ringbe dobja a képet.

Hogy melyik kép legyen a legjobb, azt szintén ti döntitek el. Minden hónap végén felkerülnek a képek a MűTerem facebook oldalára ([facebook.com/muterem](https://www.facebook.com/muterem)), ahol a legtöbb lájkot szerzett kép aratja le a babérokat, és válik méltóvá

díszíteni a kör weboldalát egy egész hónapon keresztül.

A képek mellé a szervezők várják a kép elkészítésének rövid sztoriját is, hisz' minden jó képhez kapcsolódik valami igen érdekes történet, hogyan is készült el. Sokszor bizony érdekes tud ám lenni az is, hogy mi történik a fényképezőgép túlsó oldalán.

A dicsőség és a jutalmazás persze nem merül ki egy kis digitális dicsőfényben. A MűTerem az év végén a 2013-as év legjobb fotóiból naptárat készít, melyet a nyertes

fotósok természetesen díjmentesen megkapnak, de akárki más számára is könnyen beszerezhető lesz ez a páratlan kiadvány.

Ha sikerült kicsit felpizskálni az érdeklődésed, ne habozz, vedd a nyakadba fényképezőt és irány a nagyvilág, mely tele van szépséggel, és egyedül arra vár, hogy egy jó fotós szem rátaláljon!

Végül, de nem utolsó sorban, soha se félj kérdezni! A MűTerem fotósai akármilyen témában készségesen segítenek neked, fordulj hozzájuk bátran!

Stefipeti

Paradigmák

„Hogy micsodák?” - kérdezett vissza a főszerkesztő, amikor előálltam az e havi témával. Igen, a paradigmák mibenléte kevésbé ismert a mérnöktársadalom számára, pedig ha nem veszünk tudomást róluk, örök életre lekorlátozhatnak minket.

A mérnök alkot - szoktuk talán többen is pár szóban megfogalmazni a mérnöki lét lényegét, amikor szakmánk iránt érdeklődő családtagoknak, barátoknak válaszolunk. Aki pedig alkot, annak elengedhetetlenül fontos, hogy ne legyenek megkövetései, hogy fantáziája szabadabban szárnyalhasson, mint a sirályok a Duna partján. Ezért elismerően tekintünk azokra, akik a „dobozon kívül” tudnak gondolkodni, akik olyan ötletekkel állnak elő, amelyekre mi egymillió év alatt sem jutottunk volna. Az átlagember fantáziájának korlátai valószínűleg az állandóságra és biztonságra törekvéssel magyarázhatók. Mindig keresünk valamit, amelyben megkapaszkodhatunk, ami viszonyítási alapot jelenthet, amiből ki tudunk indulni, és amihez meg tudunk érkezni. Gondolkodásunk, világunk alapjának felépítésekor joggal használunk *paradigmákat*, *paradigmarendszert*, ugyanis kényelmetlen lenne újra és újra rájönni, hogy ha elengedjük a telefont, az a földre esik. Ehelyett tudjuk, hogy a víz iható, a nap meleg, a madár repül, az RTL II, elfogadjuk, és e szerint élünk. Mert így van, mióta világ a világ; minek napról napra újra kétségbe vonni, majd bebizonyítani?

Paradigma:

Egy (tudomány)terület általánosan elfogadott nézetei (módszerei, elvei) egy adott korszakban, időpontban.

Ezzel nincs is semmi gond. A probléma ott kezdődik, amikor továbbvisz minket a lendület, és már olyan dolgokat is dogmaként fogadunk el, amelyekről senki nem mondta, hogy azoknak úgy kell lennie. Biztos vagyok benne, hogy mindannyian paradigmák áldozataul esünk nap mint nap. Mondok egy példát: a fürdőszobafiókunkban van két kis tárolóedény, téglatest alakúak, az egyiknek van fedele, a másiknak nincs. A fedelet soha nem lehetett rendesen

kinyitni, mert a másik pereme a fedél felé lógott. 14 év kellett ahhoz, hogy arcul csapjon a felismerés: ha a fedél nélküli a rövidebb oldala helyett a hosszabbal van a fiók falához tolva, mindketten szépen elérnek, és a fedelet rendesen fel lehet nyitni. Számomra evidencia volt, hogy annak úgy kell lennie, hiszen úgy van, mióta itt élünk, viszont egy vendég valószínűleg azonnal kiszúrta volna a problémát - a megoldással együtt (megjegyzendő, hogy másnapra megint úgy találtam az edényeket, ahogy már 14 éve vannak).

A *bevezetés a Lean szemléletbe* óra előadója, Kosztolányi János Lean-tanácsadó lévén fontosnak tartotta megismertetni a hallgatókat a paradigmák témakörével. Ő vetítette le nekünk Joel Barker jövőkutató filmjét a témában. A munkahelyi oktatófilm 1989-ből, a nagyvállalatok felvirágzásának időszakából származik, de a mai napig aktuális. Megdöbbentő történeteket mesél arról, hogyan estek több száz éves múltra visszatekintő világcégek a paradigmák áldozataul - példaként idézi a svájci óraipart, amely ódzkodva fogadta a digitális technika megjelenését, ezért nem is vett részt benne, és le is maradt, míg Ázsia észrevétlenül felébe emelkedett. De két egészen „közlekközei” példát is említ. Az első egy olyan közúti jármű 1976-ból, amely 907 kg, 0-tól 100 km/h-ra kevesebb, mint 10 másodperc alatt gyorsul, 3 litert eszik 100 km-en, a motorja pedig mindössze 16 lóerős. Azt mondja, egy autógépész erre rögön rávágja, hogy lehetetlen. De ez az autót megalkotó minnesotai hallgatókat cseppet sem zavarta, ugyanis ők nem járműgépészek, hanem a folyadékero-technológia szeminárium hallgatói. A jármű működési elve egyszerű: a kis motor egy hidraulikus szivattyút hajt meg, amely egy hengerbe olajat juttatva növeli ott a nyomást. Ez a tárolt energia indítja el az autót, amely ezután, ha fékez,

a tároló hengerbe megint csak olajat pumpál. Tartós haladás esetén pedig a sebesség megtartásáról a motor a korábban említett fogyasztás mellett gondoskodik. A másik példa a kerékpárok világából való. Barker felmutat egy tárgyat: két fekete gumipárnát egy T alakú rúdra rögzítve. Aztán megmutatja a tárgyat rendeltetési helyén: egy kerékpár nyeregként. Meggyőződése szerint az ok, amiért a kerékpárok nyerge majdnem mindenki szerint úgy kell, hogy kinézzen, ahogy már évszázadok óta ismerjük, magában a szóban keresendő: „nyereg”. Az eszköz nem más,

A cikkben említett videót megtaláljátok a Közhír Blogon.

mint a lónyereg biciklire adaptálása. De például Rubik Ernő bűvös kockájával sem foglalkoztak a magyar játékgártók, mondván, senki nem kíváncsi egy ilyen bonyolult játékra. Ma pedig logikai játékok ezreiben fedezhetünk fel elemeket az eredeti Rubik-ötletekből.

Az igazán nagy sikertörténetek (gyorséttermek, közösségi média, E-tinta, stb.) többsége mind egy korszakalkotó ötlettel, egy *paradigmaváltással* kezdődik, tehát könnyű belátni, hogy a paradigma-jelenség korunk nagy, leküzdendő démonjainak egyike. Régen Galileót akarták megégetni, amiért azt állította, hogy a Föld forog a Nap körül, ma pedig a mesterségesen növesztett párizsitól irtózunk. De ezek a paradigmák hosszú távon csak visszavetnek minket ahhoz képest, amit elérhetnénk, ha tudnánk igazán szabadon gondolkodni.

Sonci

Egy éve a föld körül

Február 13-án volt pontosan egy éve, hogy útnak indították az Európai Űrügynökség rakétáját, fedélzetén Magyarország első műholdjával, a Masat-1-gyel.

A 10 cm élhosszúságú, kocka alakú, kevesebb, mint 1 kg össztömegű Masat-1 elkészültét mintegy ötéves fejlesztés előzte meg, melyben a BME VIK két tanszékének, a Szélessávú Hírközlés és Villamosság-tan Tanszék, illetve az Elektronikus Eszközök Tanszékének hallgatói, doktoranduszai és oktatói mellett a Magyar Űrkutatási Iroda, illetve több külső támogató is részt vett.

A Kourouból (Francia-Guyana) felbocsájtott rakéta két nagyobb műholdat, illetve hét darab, egyetemek, és főiskolák hallgatói által készített kisebb műholdat, köztük a Masat-1-et szállította a világűrbe. A kilövést követő második órában a Masat sikeresen pályára állt, és sugározni kezdte az adatcsomagokat, melyek a műhold mért fizikai jellemzőit tartalmazzák: belső elektronikus működéséről, mozgásállapotáról, a napsugárzásról, az akkumulátor töltöttségéről és a hőmérsékleti értékekről. Ezeket az adatcsomagokat a műhold azóta is folyamatosan sugározza, a műegyetenem található elsődleges, illetve az érdei másodlagos földi állomáson pedig feldolgozzák a begyűjtött adatokat, így jutva hasznos információkhoz a fedélzeti berendezések űrkörülmények közti működéséről, illetve az ott játszódó termikus folyamatokról, melyek segítenek a földi szimulációk és tesztek igazolásában. Érdekes, hogy a több mint 5 millió begyűjtött adatcsomag

mintegy felét vették csak az elsődleges, illetve másodlagos földi állomáson, a maradékot a világ csaknem 170 közreműködő hazai és külföldi rádióamatőr állomása szolgáltatta, nagymértékben hozzájárulva ezzel a lehozott (mintegy 300 MB-nyi) hasznos információhoz.

A Masat fedélzetén majdnem minden részegység redundáns (hibabiztos - leegyszerűsítve: mindenkettől kettőt raktak a kockába, így ha valami elromlik, akkor a párja még mindig ellátja feladatát) kialakítású, az egyetlen alrendszer, mely nem rendelkezik tartalék áramkörrel, az a mágneses stabilizáló rendszer, melynek feladata a keringés közbeni mozgásállapot vizsgálata és adott esetben annak megváltoztatása. Jó hír, hogy jelenleg ezen részegységek mindegyikében az elsődleges áramkör dolgozik (azaz eddig még semmi sem hibásodott meg), ahogy az is örömteli, hogy miközben ötezerszer megkerülte a földet, a szatellit pályája a vártak megfelelő 200 km-rel „esett” a kezdeti 300-1450 km magasságú ellipszispályához képest. Így a számítások szerint a kutatók még további két évig gyűjthetnek adatokat a világűrben, mielőtt a Masat-1 elégne a Föld légkörében.

Azaz teljes élettartama körülbelül 3 év lehet a fejlesztők által becsült 3 hónapos minimum élettartammal szemben.

Keringésének egy éve alatt, miután az említett stabilizáló rendszer beállította a műholdat a megfelelő orientációba, a műhold 640*480 pixel felbontású kamerájával több mint 150 felvételt készített a Föld déli féltekéjéről. Az exponálás időpontját - melyet a sebességből (7-8 km/h), és a pályából számítanak ki - mindig a vezérlőállomások egyikeről küldik fel a műholdnak. Eddig egyedülálló, háromdimenziós felvételeket is készített a műhold, mégpedig úgy, hogy kettőt fotózott néhány másodperc különbséggel. Így a két képen különböző szögben látszik

a Föld, s ezekből például vörös-cián szemüveggel is nézhető fotó állítható elő. Ugyancsak újdonság az úgynevezett mozaikkép. A lényeg itt is az időzítésen van, hét darab egymást részben átfedő felvételt készít a Masat, melyeket begyűjtés után egy nagyobb képpé montíroznak össze. Ezzel a technikával a kamera felbontásánál nagyobb fotók készíthetők a földfelszínről.

A projekt sikerein felbuzdulva megkezdődött az együttműködési lehetőségek feltárása a műegyeten és az ipari partnerek között, melyek lehetőséget biztosíthatnak arra, hogy Magyarország kisműholdas küldetései úgy a magyar tudományos élethez, mint a nemzetgazdasághoz pozitívan járulhassanak hozzá a jövőben. Továbbá a magyar kormány a 2013-as költségvetésből 6,4 millió forint egyszeri átcsoportosítását rendelte el a közelmúltban a Masat-2 műhold előkészítésének céljából.

Elmondható tehát, hogy az első magyar műhold sikerrel végzi feladatát a világűrben, mi pedig talán büszkéek lehetünk, hogy a projekt a műegyeten nevével forr össze. Remélhetőleg a nem olyan távoli jövőben kerülgeti majd bolygónkat egy Masat-2, egy Masat-3... Amennyiben többen szeretnének megtudni a témáról, érdemes meglátogatnod a projekt weboldalát a cubesat.bme.hu címen.

Gyula

Waze, a közösségi navigáció

Sokunkban felmerülhetett a gondolat személygépjárművel a dugóban ücsörögve, hogy milyen jó is lenne, ha valós idejű forgalmi adatok alapján tudnánk meghatározni a célunk felé vezető leggyorsabb utat.

A Waze (ejtsd: „véjz”, az angol ways szóból származtatva) egy crowdsourcing közösségi alapokon nyugvó navigációs rendszer, ingyenesen letölthető Androidot, iOS-t, Blackberry-t vagy Windowst futtató készülékekre a beépített áruházból. Mivel a rendszer teljesen valós idejű, ezért szükséges hozzá a GPS-képes eszközön kívül állandó internet-hozzáférés, mobilnet. Mindezen felül érdemes egy telefon-tartót is beszerezni, hogy kényelmesen lássuk menet közben a kijelzőt.

Több okból is közösségi ez a navigáció. Egyrészt fényképpel is láthatjuk a Facebook-ismerősöket a térképen, és kérhetünk tőlük felvételt (mint a stopposok), de akár megoszthatjuk másokkal az utazásunkat vagy csak a célpontunkat. Másrészt mivel minden felhasználó folyamatosan online, ezért valós idejű információkkal tudja ellátni a többieket: nem csak a bedugult útszakaszok sebességét láthatjuk a kliensben, hanem a többiek által bejelentett torlódásokat, traffipaxokat, baleseteket, veszélyeket is. Természetesen a rendszer az útvonaltervezéshez is figyelembe veszi a felhasználók által közölt adatokat, így az aktuális forgalmi viszonyoknak megfelelően választja ki nekünk a rendszer az úti célunkhoz vezető optimális utat, és ha menet közben gyorsabb útvonalat talál, felugró ablakban tájékoztatja a wazert.

Minden közlekedésmérnök-hallgató beláthatja, hogy a rendszer optimális működéséhez szükséges egy bizonyos felhasználószám, amely rendszeresen használja útjai során a Waze-t. Budapesten napi szinten

jelenleg kb. 500 wazer található online, így a fővárosi forgalmi adatok már átlépték azt a kritikus szintet, hogy a rendszer által becsült érkezési- és menetidők a valósakkal jórészt megegyezők legyenek, és ezáltal még többen vezessenek az alkalmazással. Vidéken is érdemes ezzel járni, ugyanis előre figyelmeztet a szoftver a veszélyekre, traffipaxokra, valamint megtalálhatjuk vele a környék legolcsóbb üzemanyagtöltő állomásait.

A Waze használata játékosan könnyű, figurái képregényszerűek és aranyosak. A program magyar nyelvű, hangutasításai is magyarul szólnak hozzánk. Eleinte bébi wazer a felhasználó, majd az első 160 km vezetése után válik „felnőtté”. Ekkor az aktuális hangulatához illően kiválaszthatja, hogy a többi wazer milyen formában lássa őt. Természetesen aki nem szeretné megmutatni hollétét, az szellem módjára láthatatlanná is válhat. Ezen felül minden megtett kilométerért és minden bejelentésért pontot kap a felhasználó, melyekből sokat összegyűjtve felkerülhetünk az országos toplistára. Itt a legjobbak harcosok, lovagok vagy királyok lehetnek, mások számára is látható kiegészítőikkel.

Pontokat gyűjthetünk továbbá a torlódások, traffipaxok, balesetek bejelentésével, illetve egy benzinkút mellett az árak frissítésével. Az olyan utcákban, ahol előttünk még nem járt wazer, pici süti vannak sorban lerakva az útra. Ha arra járunk, átvált a kliens Pacman módba, és miközben pontokat ka-

punk a „sütievésért”, pontosítjuk is a térképet. Ünnepnapi környékén az utakon más, pontért megehető cukorkák (karácsonykor hópihéek és mézeskalácsok, Valentin-napkor rózsák és szívecskék) jelennek meg.

A Waze egy másik jó tulajdonsága a naprakészsége. A rendszer térképét 100%-ban a felhasználók készítik, és a lelkes közösségeknek hála a térkép frissességére nem lehet panasz. Ha mégis találunk egy-egy térképhibát, azt a kliensen keresztül bejelentve, pontos leírással ellátva általában egy napon belül kijavítják, és a naponta frissülő térképpel együtt meg is jelenik a felhasználóknál. Ha térképész vénákkal rendelkezünk, mi is belefoghatunk a rajzolásba, módosításba, hiszen a térkép bárki által szerkeszthető, és nem mellesleg sok pontot lehet a javításával szerezni. Alapvetően a bejárt útjaink 1 mérföldes környezetét tudjuk módosítani, de a szerkesztések számának növekedésével bővül a terület mérete is. A lelkesebbek bátran jelentkezhetnek területfelelősnek is.

A Waze egy nagy hátránya a házszámzás hiánya, ám a napokban debütált béta szerkesztőben már bevezették az új számozási rendszert, mely rugalmasan illeszkedik a magyar rendszerhez, ezáltal pár hónapon belül még pontosabban tudnak a wazerek navigálni.

További aktuális információért bátran keress fel a magyar rajongók közösségét a waze.hu cím alatt, ahol a fórumon a tapasztaltabb wazerek

válaszolnak minden kérdésedre! A lelkesebbeket pedig szeretettel várják a *II. Országos Wazer Találkozó-ra*, melyet június 8-án rendeznek meg Királyréten.

TPG

A szomszéd kertje mindig zöldebb

Nevezzük a szomszédot most Ausztriának, és legyen a kert a fővárosok metaforája! A belvárosok képét meghatározó, XIX. századi szépséges épületek alapján sejthetjük, hogy volt olyan idő, amikor nem feltétlenül irigykedve tekintgettünk át a kerítésen. Mára viszont akad egy kis különbség. A Mercer sorozatban többször is Bécsset választotta meg a világ legélhetőbb városának, Budapest általában több mint 70 hellyel kullog mögötte. Lássuk a különbségeket biciklis szemmel!

Mára a közlekedésben is a környezet védelme, a fenntartható fejlődés lett az egyik legmeghatározóbb szempont. A leginkább környezetbarát autók károsanyag-kibocsátása egyre alacsonyabb, de a biciklis közlekedés is egyre jobban elterjed a világ városaiban. Nem csak az előbb említett környezeti szempontok miatt, de a megfelelő körülmények melletti gyorsasága és kényelme miatt is. Ha megfelelő bicikliút- és biciklitároló rendszerrel rendelkezik egy város, egyre több ember csábul el erre az olcsóbb, kellemesebb és nem utolsósorban egészséges módszerre, hogy bejusson munkahelyére, iskolájába.

Budapesten a napi forgalomnak csupán 1-2 százalékát teszik ki a kerékpárosok. Bécsben ez a szám 5 százalék, ami nem tűnik olyan nagy különbségnek. Amszterdam csöppnyi 38 százalékához képest, de ekkora népességhez képest azért igen sok emberről van szó. Mivel a két város földrajzi adottságai nagyon hasonlóak, Bécs előnyét e téren a biciklis infrastruktúrák különbségében kell keresni. Budapest kerékpár-közlekedésre alkalmas útjai hosszának növekedése százalékban kifejezve messze megelőzi Bécsét, de mielőtt büszkélennénk a hatalmas előnyünkre, az ok nem más, mint hogy az 1988-as 12 km-től a mostani majdnem 200 km-hez azért rövidebb az út, mint a bécsi 1990-es 190 km és a mostani 1206 km között. A hosszban különbségeken kívül a két rendszer nem sokban tér el egymástól, a gyalogosok életére veszélyes osztott járdák és az autósokat idegesítő biciklissávok itt is, ott is megtalálhatóak. A Magyar Kerékpárosklub néhai beszámolója alapján azt merem mondani, hogy a közterület-felügyelő vállalat

Bécsben nagyobb figyelmet fordít a hónap a bicikliutakról való eltakarítására, de ki ijedne meg egy kis kihívástól?

A biciklizés népszerűsítése mindkét fővárosban folyik, többkevesebb lendülettel. Itthon a legtöbbet a Magyar Kerékpárosklubnak köszönhetjük. Különböző figyelemfelkeltő és bicikliseket támogató programjaikkal javítják ennek a közlekedési módnak a színvonalát. Csak hogy egyet említsek ezek közül, a Bringázz a munkába! nevű kampány, amely egyéneket és vállalatokat egyaránt buzdít a váltásra, biciklis napló vezetése után a résztvevők nyeremények sorsolásán vesznek részt, és oklevelet is kapnak.

Bécsben 2013 hivatalosan a biciklizés éve, rengeteg programmal és „workshoppal” készülnek a biciklizés népszerűsítésére, fejlesztésére. Ilyen például a tavaly indított Fahrradhaus nevű, körülbelül 30 kurzusnak helyet adó „biciklis ház”, ahol a kerékpáros dizájnban át egészen azok szereléséig mindentől vehetnek órákat az érdeklődők. Az év messze legfontosabb eseménye ilyen téren a 2013-as Velocity konferencia megrendezése, amin a biciklis közlekedéssel, kultúrával, társadalommal foglalkozó szakértők

(mérnökök, építészek, szociológusok) és érdeklődők egyaránt részt vesznek. A konferencia címe idén: A biciklizés hangja - Városi biciklis kultúrák. Célja a biciklis szubkultúra széleskörű elfogadtatása, a biciklis közlekedés hatékonyabb integrálása a város közlekedésébe, ezzel annak hatékonyabbá tétele. Említésre méltó még a Velosophie című ingyenes kiadvány, melyben kifejezetten a kerékpározással kapcsolatos cikkek jelennek meg.

Ha világvárosok kerékpáros közlekedéséről beszélünk, nem elhanyagolható szempont az egyre inkább elterjedő biciklibérlési rendszerek minősége, kiterjedtsége (ne legyünk nagyravágyók, a megléte is szép lenne). Bécsben 2003-ban indult ez a nagyon kreatív, CityBike névre hallgató szolgáltatás. Az olcsó bérleti díjnak és a kiterjedt, a városban jelenleg 94 helyen megtalálható állomásrendszernek köszönhetően nagy népszerűségnek örvend. Mostanáig körülbelül 350 000 felhasználót regisztráltak, amelynek 13 százaléka turista. Hasonlítsuk ezt össze a budapestivel. Az én véleményem szerint ami kész van eddig a BuBiból, az jobb, mint a bécsi. Mással nem tudunk egyelőre dicsekedni, az EU-s támogatás ellenére a terveknel nem haladt még előrébb a dolog. De úgy látszik, a négyes metró is elkészül egyszer, tehát remény az van, egyszer pedig körülbelül 1000 bicikli, 74 helyre szétszétva fog rendelkezésünkre állni. Várjunk türelemmel.

Röviden összefoglalva kicsit le vagyunk maradva a szomszédainktól biciklis közlekedés terén is, de fejlődés van, nem is kicsi. Sok lelkes ember dolgozik a körülmények javításán, és egyre több biciklist számol meg a Múzeum körúti számláló (aminek az állása megtekinthető a Magyar Kerékpárosklub honlapján). A BME-nek pedig sok biciklitárolója van, ideje mindenkinek meggondolnia, nincs-e kedve biciklivel bejárni az egyetemre!

Marci

Így szakmáztok ti

A minap, amikor szokásos délutáni információgyűjtő pillanataimat töltöttem, elméláztam, vajon minden közlekes annyi időt tölt-e „közlekes infók” összegyűjtésével, mint én. Klaviatúrát is ragadtam, megkérdeztelek benneteket, ti hogyan tájékozódtok a szakmai érdeklődési körötökkel kapcsolatban, és örömmel nyugtáztam: mindnyájan egy picit, jó értelemben szemellenzősek vagyunk.

A közlekedéssel, logisztikával, járműiparral, technikai sportokkal foglalkozó internetes oldalak száma gyakorlatilag végtelen, ám mindent nem ismerhetünk, mindenről mi sem tájékozódhatunk. Vannak viszont weblapok, melyeken számunkra hasznos információkat szerezhethetünk, és ezekről jó, ha ti is tudtok.

Mikor úgy tettem fel a kérdést, hogy milyen közlekedéssel kapcsolatos oldalakon böngésztek, természetesen megkaptam a MÁV-START, a BKV, a BKV-figyelő, a BKK és az Indóház honlapjainak címét azzal a válasszal, hogy ezeket nap mint nap látogatják akár utazással kapcsolatos információkért, akár a működés-

ről szóló napi hírek kapcsán.

Azért sokunkban megvan a motor- és autósportok irányába érzett szimpátia, nem véletlen tehát, hogy aki lelkes követője például a Forma-1 eseményeinek, az napi rendszerességgel látogatja a www.f1hirek.hu portált. Sokszor nem is a sport, inkább csak maga a látvány és az érzés ragad el bennünket, ilyen esetekre szoktuk megnyitni a Totalcar lapját, ahol a sporttól kezdve az újításokon át a tuningig mindent megtalálunk, s lehet nyálat csorgatni, hogy micsoda csodák születnek a világban.

Megmosolyogtató, ám nagyon igaz, hogy ha kíváncsiak vagyunk valamire, akkor elsőként szinte mindig

a YouTube-ot látogatjuk meg, hiszen ott a vizuális igényeinket is teljes mértékben kielégíthetjük, és mellé még az ajánlott videók között is találhatunk olyanokat, melyek miatt táva marad a szánk.

Amikor pedig a logisztikus vagy folyamatos hallgató feltéved az internet mérhetetlenül tágas világába, általában nem tudja megállni, hogy a területén szolgáltató cégek, gyárak honlapjára felnézzon, akár újdonságokért epedve, akár nyári meló után nézve.

Nem hiába, a mindennapos e-mailnézegetés és közösségi oldalakon való szörfölés mellett szinte mindnyájan szakítunk időt a közlekes szenvedélyeinkre, és ilyenkor, ha ránk szólnak, miért ülünk annyit a gép előtt, nyugodt szívvel rávágathatjuk: „De Anyu, én most épp szakmázom!”.

Zsu

Időmenedzsment Pomodoro technikával

Bizonyára sokszor érzed úgy a nap végén, hogy nem végeztél semmivel, amit elterveztl; nem csináltad meg a hőtán házit, nem tanultál matekra és a mecha ZH is nagyon közeleg. Pedig tényleg szeretted volna rá időt szakítani, de valahogy mégsem jött össze. Az ilyen helyzetekhez nyújt segítséget a Pomodoro technika.

A pomodoro olasz szó, magyarul paradicsomot jelent. Az 1980-as években egy egyetemista diák, Francesco Cirillo jött rá, hogy amikor nekiáll tanulni, akkor az ideje nagy része járulékos tevékenységekre megy el, s ezalatt nem igazán halad a feladatával. Manapság már a Facebook és az internet is nehezíti a helyzetünket: „Még ezt megnézem, ezt elolvasom, és rögtön folytatom is a tanulást!”, Aztán eltelt 20 perc, és még mindig a Facebookot olvasgatód. Ismerős, ugye?

A dolog lényege, hogy egy tennivalólistát, úgynevezett „todolist”-et kell összeállítani a nap elején, amelyre felírjuk a feladatainkat, amelyeket szeretnénk elvégezni.

Fontos, hogy ne írjunk fel irreálisan sokat, hiszen egy nap 24 órából áll, s abból még alvással és pihenéssel is kell tölteni egy kis időt. Úgy oszd fel a tennivalókat, hogy egy-egy tennivaló 25 percet vegyen igénybe, így ha hosszabb dolgod van, akkor azt oszd fel több részre.

Ha kész a „todolist”, akkor neki is kezdhethetünk a teljesítésnek. Egy-egy munkaszakasz 25 percből áll, amelyet egy ötperces szünet követ. Fontos, hogy a 25 perces időszak alatt ne netezz, némissd le a telefonodat, ne mászkálj el sehová, csak a feladatodra koncentrálj. Majd az ötperces szünetekben lesz idő az előbb említett dolgokra. Ha már három dolgot kipipáltál a listádról, akkor

jár ajándékba egy 15-30 perces szünet, amikor pihenhetsz, s utána újult erővel kezdhetsz neki az egésznek. Ha a legrosszabb feladatokat a lista elejére teszed, akkor hamarabb túl leszel rajtuk. Szerezz be valamilyen időmérő eszközt, például jó lesz a telefonodon a stopper, de beállíthatod az ébresztőórád is, illetve vannak az interneten is olyan ingyenes programok, amelyek a módszerhez kapcsolódóan kiváló időmérésre.

A Pomodoro technika röviden:

25 p munka, 5 p szünet

25 p munka, 5 p szünet

25 p munka, 5 p szünet

15-30 p szünet

...és ugyanez előlről

Eszti

Új szelek fújnak

Dávid Ilona szűk egy évvel ezelőtti kinevezése óta valami mintha megmozdult volna a MÁV-START-ban. A közelmúlt (előre)lépéseiből csemegéztünk.

Változó ellenőrzési módszerek

A MÁV Kommunikációs Igazgatóságának közleménye szerint márciustól komoly változásokra kell felkészülni a vonatozni vágyó - remélhetőleg jegyet is váltó - utasoknak. A diákigazolványát remélhetőleg már mindenki érvényesíttette, ugyanis március 1-jétől várhatóan (szokásukhoz híven) megint előszeretettel fogják elkérni a kalauzok. Azonban fontos változás az eddigiekhez képest, hogy eddig csak a felmutatásra kötelezés volt a kalauzok alkalmazható eljárása a jegyellenőrzéskor, ezzel szemben már el is kérhetik a kedvezményre jogosító igazolványt (tehát nem csak a diákigazolványt kell ezentúl átnyújtani az ellenőrzést végző dolgozóknak). Ez alapvetően pozitív változás, mivel sok felesleges hercehurca megelőzhető vele, azonban ne csak magunkban nyugtázzuk, hanem minden környezetünkben élők és rendszeresen utazónak hívjuk fel a figyelmét erre, talán sok kellemetlen pillanatot előzhetünk meg vele...

Megszépülő gördülőállomány

A WRRee sorozatjelű étkezőkocsi és a „fecskés” posta Bhv-k tavaly őszi megjelenésekor még csupán egy kényszerű fővizsgára gondoltunk szép marketinges csomagolásba öltöztetve, ám erre a gondolatra hamar rácaféolt a START. Januárban az elmúlt években szokatlan mértékű és minőségű munka látott napvilágot, egy első osztályú A 19-30-as kocsi formájában. Az eddig megszokottól eltérően sötétkék huzatokkal húzták újra az üléseket, az üvegeket újragumizták. Teljesen új padlóburkolat, dekoritlemezt építettek be. A nyílászárók keretei, valamint a szeméttárolók narancssárga festést kaptak.

A szemrevaló külső mellett (az ígéreteknek megfelelően) átnézik, és rendbe teszik a fűtőrendszert, valamint a kezelőszerveket. A megújult kocsi láttán mind az egyszerű utas, mind pedig a szakmabeli elégedetten bólogat, majd kérdi magában: ugyan miért kellett erre ennyit várni?

A lendület azonban töretlen. Főleg a keleti országrészbe (Sátoraljaújhely, valamint Záhony felé) közlekedő sebesvonatokból lehet ismerős a Bp 29-05-ös kocsitípus. A korábban első osztályú, vörös plüssüléseket a sötétbarna dekoritokkal sokunk ismerheti. Az eddigi legnagyobb változás ezen a típuson érhető tetten. Hosszú évtizedek után a Bp kocsik is megkapják az oldalukon végigfutó világosszürke sávot, sőt az ablakok fölé is került ebből a színből. A színvilág harmonizál a feljebb taglalt A, illetve a februárban elkészült másodosztályú B kocsival. Az összehatás ha nem is élvonalbeli, de évtizedekkel közelebb hozza ezeket a nem ritkán negyven éves kocsikat. Találkozni velük első sorban a záhonyi sebesvonatokban lehet. A jövőben további példányok esnek a „kékitésnek” áldozatul, ezen kívül ígéretek, sőt kész tervek vannak többek közt az ún. halberstadti kocsik tárcsafékesítéséről, ingavonati rendszerük minél szélesebb körű használatáról, Wi-Fi rendszer kiépítéséről. Az idei évre tervezett IC+ kocsikról nem is beszélve.

Változások a távolsági közlekedésben

Az előzőekben már írtunk róla, hogy öröndetes módon a vasút nem csak az egyébként az utasforgalom 2/3-át adó elővárosi, hanem az eddig érthetetlen módon mostohagyermekként kezelt távolsági (és nem feltétlenül a minőségi, IC vonatok) vasúti kocsijainak felújításába kezdett bele. Az már egyáltalán nem biztos, hogy ezzel összefüggésben, de a távolsági járatok tarifarendszere is változik. A nyugat európai példát követve, de sajnos nem eléggé előnyösen és átgondolva próbálja az utazásra jogosító menetjegyek árképzését változtatni az „álmavasút”. Bevett szokás bizonyos szomszédainknál, hogy az egyenletesebb csúcsidei elosztás érdekében bizony az erre az időszakra váltott menetjegyek ára drágább. Az intézkedés vitathatatlan előnye, hogy a 120 Ft-tal dráguló IC-helyjegy újabb drágítása (150 Ft helyett 180 Ft, illetve 300 Ft lesz a helyjegy) talán arra sarkallja az inkább kényelemre bázírozó utazóközönséget, hogy egy csúcsidőn kívüli járatot válasszanak, ha van rá lehetőségük, mivel mondjuk nem hajnalok hajnalán kívánnak útra kelni. Így az akár 60 nappal korábban megváltható vonatjegyek alapján a vasút a lomhaságából következő rugalmatlan szerelvényösszeállítási technológiáját tudja egy kicsit kompenzálni azzal, hogy az előzetesen jelentkező csúcsidei terhelést jobban tudja kezelni, hisz’ előre tudja, hányan szeretnének utazni az adott vonattal, és nem indulás előtt kell még egy, még egy meg még sok kocsit az induló vonathoz kapcsolni...

Mindezek mellett már apróság és inkább technikai jellegű változás, hogy ezentúl a vasúttársaság a 100 km alatti viszonylatokra nem ad ki menettérítési jegyet.

A képeket az egyik legjelentősebb amatőr vasutas oldal, a vonatosszeallitas.hu Facebook-oldalán keresd!

Balázs & Marci

Apa, kezdődik!

*Lehet utálni, lehet szeretni, de vitathatatlanul az egyik (ha nem a) legkedveltebb technikai sport a Forma-1. Az új év be-
köszöntével minden rajongó az autók bemutatását és az elő-
szezoni teszteket várja. Nos, nézzük meg, mi is történt a téli
szünetben!*

Eget verő szabálmódosítások nem történtek a tavalyi szabályokhoz képest. A Pirelli gumik szettenként 2 kilogrammal nehezebbek, ennél fogva az autók minimális tömegét is felemelték 640 kilogrammról 642-re. A gumigyártó tesztjei alapján az új abroncsok akár fél másodperces köridőjavulást is eredményezhetnek a tavalyihoz képest. Az

autók minimális súlyelosztása az első és a hátsó tengelyek között 292 kg : 343 kg. A csapatoknak maradt 7 kilogramm, amivel a versenyhétvégén „játszhatnak”. A tavalyi szezon elején oly’ sokat kritizált kacsacsőr az FIA engedélyével, egy 200 grammos elem közbeiktatásával eltüntethető. A csapatok egyénileg eldönthetik, hogy élnek-e ezzel a lehetőséggel vagy nem. A jerezi teszteken a Red Bull, a Lotus, a Sauber és a Caterham kivételével mindenki élt a plasztikázás lehetőségével. Szigorítottak az első szárnyak vizsgálatán. A szárnyakat mind hosszirányban, mind keresztirányban 1000 N terhelésnek vetik alá és az eddigi 20 mm helyett most már csak 10 mm a megengedett deformáció. Szigorították továbbá a bukókeretre vonatkozó terhelési teszteket, valamint a törésteszt követelményeit. A biztonságot tovább növelendő, a túlélő cella oldalirányú terhelésének tesztjét is szigorították, és nem elég csak egy csapat túlélő celláját letesztelni, hanem az összesen végig kell menni. Végül, de nem utolsósorban a DRS-re vonatkozó előírásokat is módosították.

Az aktív dupla DRS rendszereket - amelynél a DRS aktiváló mechanizmusát más célokra is felhasználják - betiltották, és a versenyhétvégén a korábbtól eltérően csak a DRS zónában szabad kinyitni a hátsó szárnyat.

Versenyzőfronton nem volt túl nagy mozgolódás. Hamilton átigazolása a Mercedeshez már ősszel eldőlt. A helyére viszont - sokak meglepetésére - Sergio Pérez került. Ha kicsit visszább lapozunk a McLaren évkönyvében, akkor láthatjuk, egy fiatal, relative tapasztalatlan pilóta igazolása nem idegen a wokingiaktól. A Sauber Pérez távozása és Kobayashi elbocsátása után új versenyzőpárossal kezdi a szezont. Hülkenberg a Force Indiától érkezett, meglepően könnyen engedték el a kezét, mindenestre a Sauber jól járt. Esteban Gutierrez pedig a Sauber utánpótlásprogramjának növendéke. Gutierrez számít csapaton belül a kevésbé újoncnak, mivel a GP-3-as és GP-2-es szereplésének ideje alatt végig együttműködött a csapattal. A Force Indiánál maradt di Resta. Még egy hely maradt kiadó, megy is a harc érte kőkeményen. Barcelonában Jules Bianchi a Ferrari utánpótlásprogramjának résztvevője és Adrian Sutil - tudjuk, ő volt az a Force India-s pilóta, aki pezsgőspohárral kelselt még 2011-ben, majd 18 hónap felfüggesztettét kapott - részesült tesztlehetőségben a Force Indiánál. A Williams nem volt elégedett Senna teljesítményével, ezért egy újoncnak adnak lehetőséget Valtteri Bottas személyében. A Caterham és a Marussia is teljes tisztújításon esett át, előbbi a Marussiatól elhárított Charles Pickel és az újonc

Aki kíváncsi a legújabb fejleményekre, az keddenként 18 órától a Baross Rádió Fakepofák című műsorában minden kérdésére választ kaphat.

Giedo van der Gardéval, utóbbi a tapasztalt Glock menesztése után a Max Chilton - Luiz Razia párossal áll hadrendbe.

A jerezi teszteket és a szabályok konstanságát figyelembe véve úgy tűnik, senki nem rendelkezik titkos csodafegyverrel, ami az idei szezon technikai slágere lehet. A Sauber villantott egy nagyot a keskenyre vett oldaldobozzaival, amiket Pérez monacoi piruettje ihletett. Senki nem gondolta korábban, hogy ha ilyen keskenyre alakítják az oldaldobozokat, akkor a hűtés kielégítő marad. Az első négy tesztnapot elnézve igazuk lehet, ugyanis füstölő Saubert senki nem látott sem pályán, sem azon kívül az adott négy napban. Ha tényleg annyit hoz nekik a konyhárra, mint amennyit remélnek, akkor ez egy remek ütőkártya lehet Peter Sauber kezében. Egy oldaldobozt nem olyan egyszerű lemásolni, alapjaiban kell olyan módon megtervezni az autót. Ilyen nem lesz májusra a Red Bull!

Köztudott, hogy az előszezoni tesztek a megbízhatóságról szólnak, nem pedig a köridőkről, így meszesemenő következtetéseket ezek eredményeiből nem vonhatunk le. Persze, állítólag a csapatok ilyenkor az eredményektől függetlenül nagyban tudnak következtetni az új autó mezőnybeli teljesítményére. Külső szemlélő számára ez, az ilyenkor szokásos optimizmustól túlcorduló nyilatkozatok miatt, aligha kikövetkeztethető.

Pityu

Március? Szakkoli? Program? Naná!

A Közlekedésmérnöki Szakkollégium márciusban sem tétlenkedik, és a már beharangozott programok közül kettő ebben a hónapban bizonyosan terítékre kerül, név szerint: Közlekedési Múzeum, MÁV Vagon Kft.

Március 12.

Ezen a napon a csapat a Közlekedési Múzeumba látogat el, ami mind a közlekeseknek, mind pedig a járműveseknek nagy élményt jelenthet, hiszen itt egy helyen megtalálható minden a vasúttól kezdve Farkas Berci úrkabinján át a kocsi kocsig, sőt Városliget fiktív vasúti megállójában még a különleges denvér-verebet is megtekinthetik az érdeklődők. Aki pedig nem csak az elméjét, hanem a testét is szeretné megmozgatni, vagy csak a múzeum száraz levegője miatt kiszáradt torokát nedvesítené meg komlósörrel, az megteheti a múzeum mellett elterülő Városligetben, a természet lágy ölén.

Március 26.

Ezen a napon a MÁV Vagon Kft. látja vendégül az érdeklődőket Székesfehérváron. Az állami tulajdonú cég hegesztett acéldarabokat, komplett vasúti tehervagonokat, alkatrészeket és fődarabokat gyárt, emellett roncsolásmentes anyagvizsgálatokat (pl. penetrációs, ultrahangos), szakításvizsgálatokat, ütővizsgálatokat, továbbá keménységmérést is végez, tehát aki szereti/szerette az anyagismeret című tárgyat, annak itt a helye. A kft. rendelkezik egy előkészítő üzemmel (automata lángvágó, plazmavágó), egy kovácműhellyel, egy forgácsoló műhellyel, valamint egy festő-száritó műhellyel is.

Története dióhéjban: 1892-ben a Császári és Királyi Déli Vasúttársaság nyolc műhelyt hozott létre Magyarországon vasúti kocsik javítása és karbantartása céljából, ezek közül az egyik a székesfehérvári Vasúti Javító Üzem volt. 1993. január 1-jén a székesfehérvári Vasúti Javító Üzemet a MÁV Vagon Kft. névvel ellátva alapította újra a tulajdonos MÁV Rt., megőrizve korábbi működési területeinek jelentős részét. A jelenleg 170 főt foglalkoztató cég éves forgalma eléri a 8 millió eurót.

Összefoglalva elmondható, hogy szakmai programokban gazdag márciusnak nézünk elébe. Figyeljétek - persze a Köz hír szorgos olvasása mellett - a szakkoli honlapját (szakkollegium.com), nehogy lemaradjatok a jelentkezésről!

Strausz Péter

Genfben

Genfről kinek mi jut az eszébe? Az ENSZ, a CERN vagy a svájci óra? Az autókedvelőknek elsőre biztosan a Motor Show, egy évről évre megrendezett esemény, amelyen idén a Köz hír is jelen lesz.

A rendezvényen szinte megszámlálhatatlanul sok kiállító standját járhatjuk majd körül. Az autógyártóktól a tuning cégeken át összesen hétféle kategóriában láthatunk majd újdonságokat, illetve ritkaságokat a Geneva Palexpo létesítményrendszerben. Hét hatalmas csarnokkal bír a komplexum, több mint 102 ezer négyzetméternyi alapterületét könnyen kiszűrhatjuk a repülőről leszállva. Az odalátogatók március 7-étől 17-éig lelhetik örömeiket a járműkülönlegességekben.

Talán leírni sem lehetne, mennyi újdonsággal találkozhat a látogató, de egy-két típust azért ki tudunk emelni a sorból. A Ferrari új szuper-

autóját övezi a legnagyobb várakozás. A tervek szerint a több mint 900 löerős autóból 499 darab kerülne le a gyártósorról. Ha a teljesítménytől még nem esett volna le az állunk, a gyár által megadott gyorsulási értéktől garantáltan le fog, ugyanis 5,5 másodperc alatt már 200 km/h-val száguldozhatunk. De nem ez az egyetlen bemutatandó szuperautó, hiszen itt rántják le

a leplet a McLaren leggyorsabb autójáról, a P1-ről is. Mind anyagminőségben, mind teljesítményben a „vörös paripa” ellenfeleként tekinthetünk majd rá. Az előzetes információk szerint itt is közel ezer „lovat terelgethetnek” a tulajdonosok a

pilótafülkében. Természetesen nem csak a legdrágább gépek csalogatják majd a tekinteteket, hiszen megtalálható lesz megannyi kompakt, sport- vagy éppen családi autó is. Például a Volkswagen Golf legújabb verziója már hónapok óta elérhető, de az elektromos hajtásláncú testvére, az eGolf egészen a svájci bemutatóig várta magára.

Az első negyedében tehát megtudhatjuk, a gyártók mennyire bíznak még az elektromos autókban, milyen új hibridautókat mutatnak be, illetve a koncepcióautók révén bepillantást nyerhetünk a jövő gépjárművébe, üzemanyagrendszerébe. Amennyiben kíváncsiak vagytok rá, mi történt a kiállításon, olvassatok bele a majdani számba, hiszen a Köz hír beszámol majd az eseményről!

Imi

Túléltem, most múzeumba vonulok!

Sokat látott és túlélő jármű vonul nyugdíjba Budapesten. Nem más ő, mint a BKV 1981-es gyártású, első szériás Ikarus 260-as busza.

A 200-as széria története egészen 1971-ig nyúlik vissza a fővárosi közlekedésben; ekkor jelentek meg a mai napig közkedvelt járművek Budapest útjain. Felszereltségben azonban a kor előrehaladtával sokat változott a típuscsalád. Utastér és vezetőfülke kialakítás, futómű és váltótípusok, és megannyi apróság, mely az idők folyamán fokozatosan cserélődött.

Sokáig ezek a főegységek nem változtak. Elképesztő mennyiségű, mintegy 1900 szálú 260.00-ás, és 1250 csuklós 280.00-ás típussal jelölt Ikarus érkezett a csehszlovák Prága 2M70 váltóval, Trilex hiddal, ráncajtóval. Majd ezek a jellemzők idővel elkezdtek keveredni az újabb technikákkal és trendekkel, de az utas számára a kék-szürke Ikarusok azért mégis csak ugyanazok maradtak a 42 év alatt.

Azonban fordítsuk a reflektort kicsit cikkünk főhőseire, a BPO-103-ra keresztelt (született: GE 06-71) igazi kis túlélőnkre! A busz 1981-ben került a BKV állományába. Akkoriban teljesen megszokott volt, hogy amint egy busz elérte a 10 éves életkorát, selejtezték, hisz úgyszorra futottak ki a mátyásföldi gyárból az új Ikarusok. Így volt ez főhősünkkel is, akit 1990-ben selejtezték, ám ekkoriban már érezték, lehet, hogy nem lesz ám olyan erős az a rendszerváltás utáni utánpótlás. Ennek köszönhetően a 01-03-as egy alapos felújításon esett át, minek köszönhetően 1991-ben ismét állományba vette a BKV.

Fotó: Hajtó Bálint

Újjáéledése során bevonták több kísérletbe is. A rendszerváltás idején fontosnak tartották a környezet- és egészségvédelmet. Ennek érdekében sok újdonságot próbált ki a BKV Kísérleti üzem. A motorteljesítményt a BME-vel közösen kifejlesztett turbófeltöltővel igyekeztek növelni, a károsanyag-kibocsátás csökkentésébe pedig az Ikarus mérnökei vonták be. A kipufogót a mérnökök az utastér bal hátsó sarkában elvezetve a tetőre szerelték, hogy a kipufogógázokat függőlegesen vessék el. Ezzel a magasan a levegőbe kerülő égéstermékek áramlását, ülepedését vizsgálták. A kísérlet egészen 1996-ig tartott, amikor a kipufogórendszert visszaépítették eredeti állapotára, viszont a kéményoszlopot meghagyták az utastérben emlékre. Az itt kipróbált rendszert a mérnökgárda végül az Ikarus 411, 412, 417-es alacsonypadlós típusok fejlesztésénél alkalmazta, melyek a mai napig ezzel a rendszerrel közlekednek.

2000-ben a közlekedési válság újfent úgy döntött, hogy selejtezi az öreg járművet, ám egy napi nyugalmaszást követően ismét állományba került, az Ikarus 412-esek késése miatt. 2001-ben aztán eljött egy újabb kerek születésnap, nevezetesen a huszadik. Az ünnepelt ezt a jelesnapot az Expo járaton töltötte, és a Városi és Elővárosi Közlekedési Egyesület (VEKE) javaslatára egy matricát

kapott ajándékba „Napsütésben, hóban, sárban, 20 éve állok az utasok szolgálatában.” felirattal. A BPO-103 volt a BKV első autóbúsa, mely elérte a húszéves kort. Ez arról ad tanúbizonyságot, hogy bizony az ezredfordulón még nagy szónak számított, ha egy busz elérte a második ikset, miközben manapság már általános tényként fogadja el mindenki a majd' harminc éves járműveket.

Kisl József képe

Sejthető volt, hogy nem húzza már sokáig az utakon az idős jármű, 2001 szeptemberében végleg leállították. Nem sokkal később egy délpesti autósiskola udvarára került, ahol több mint egy évtizeden át állt a szabad ég alatt. Ez idő alatt az állapota folyamatosan romlott. A külsejét az őrzés hiánya, az alját a fű és sár dolgozta alaposan meg.

Idén újabb fordulópontra következett be a sokat látott Ikarus életében. A BKV évtizedes fekhelyéről átszállította a kelenföldi buszgarázsba, ahol a BKK vezérigazgatójának kezdeményezésére nosztalgiai céllal felújítják. A közlekedési központ a korhűség megtartása érdekében külön csoportot alakított ki a jármű felújítására. A munkák elkezdődtek, és ha minden jól megy, a busz már májusban bemutatkozhat - immáron negyedszerre - az utazóközönségnek.

Stefipetri

Szerencsés szerencsétlenség

A repülés világában, ahogy az élet más területein is, sajnos előfordulnak balesetek, katasztrófák. Ezek gyakorisága a technikai fejlődésnek köszönhetően csökken, de időnként még így is bekövetkeznek. Azonban ezen események nem mindig érnek rossz véget hála a repülőgép és/vagy a pilóta kiválóságának. A továbbiakban egy ilyen esetről lesz szó.

Az izraeli légierőben a korábban vívott háborúknak köszönhetően igen fontos szerepet tulajdonítanak a repülőgépek között vívott légi harcoknak. Legyen az látóhatáron túli (BVR-Beyond Visual Range) vagy közeli légi harc.

A mai napig egyedülálló eset 1983 májusában történt, a légierő 957-es oldalszámú F-15D Eagle (izraeli nevén Baz) gépe és egy A-4 Skyhawk között. A gépekről érdemes tudni, hogy az F-15 alapvetően légi-főlény-vadászgép, feladata az ellenséges repülőgépek megsemmisítése, illetve távoltartása. Ezzel szemben az A-4 alapvetően a földi csapatok támogatására lett kifejlesztve, erre utal a típusjelzésében az A (Attack) betű is. Feladatköre ellenére azonban igen kiváló repülési jellemzőkkel rendelkezik. Emiatt többek közt az amerikai haditengerészet Blue Angels nevű bemutatócsapata is alkalmazta a gépet. Az A-4-es gépnek látóhatáron túli légi harcban a gép rendszerei miatt nem sok esélye lenne az F-15-ös géppel szemben, viszont ha sikerül megfelelően kis távolságban kerülni, akkor igen kemény ellenfél lehet.

Díszfestésű F-15J Japánban

Az ominózus eset során az F-15-ös gépek feladata a saját repülőterük védelme volt, a négygépes kötelékkel szemben. A 957-es gép személyzetét Ziv Nadivi és Yehoar Gal alkotta.

A légi harc során a gépek sokszor igencsak megközelítették egymást, azonban aznap túlságosan közel kerültek. Az A-4-es gép háthelyzetbe repült, az F-15-ös pedig normál repülési helyzetben akart szimulált rakétaindítást végrehajtani. A két gép kölcsönösen egymás holtterében helyezkedett el, így esélyük sem volt arra, hogy átlátva a légi helyzetképet és a kialakuló veszélyhelyzetet félbeszakítsák a harcot. Emiatt a gépek a levegőben összeütköztek. Az A-4-es pilótája azonnal katapultált, és biztonsággal földet ért. Az F-15-ös viszont igen intenzív

orsózó (hossztengely körüli) forgásba kezdett, ebből sejthető volt, hogy a jobb szárny súlyosan sérült. A sérülés mértékét azonban nem tudták felmérni a levegőben, mivel a gépből erőteljesen folyt a tüzelőanyag, ami eltakarta a sérült részt (a félszárnyakba megközelítőleg 2000 l kerozin tölthető egyenként).

A gép személyzetének sikerült a gép mozgását stabilizálni, az orsózó mozgást megszüntetni, bár ehhez 500 km/h-t meghaladó sebességgel kellett repülniük. Természetesen ilyen sebesség mellett a leszállás több mint izgalmas, különösen annak a figyelembevételével, hogy rendes körülmények között egy F-15-ös leszálló sebessége kb. 240 km/h. Ebben az esetben a repülő fékjein kívül a gép végében található fékezőhorgot is használniuk kellett.

lett. Ennek feladata, hogy veszély esetén a lehető legrövidebb távolságon megállítsa a repülőgépet, miután beakad a futópályán keresztbe lehelyezett fékezőkábelekbe. Ezt természetesen nem ilyen szintű igénybevételre lett tervezve, emiatt többől kiszakadt. Így viszont már sikerült annyira lelassítani, hogy a repülőgépet már pusztán a fékek használatával is meg lehetett állítani a futópálya vége előtt, megelőzve a további károsodást.

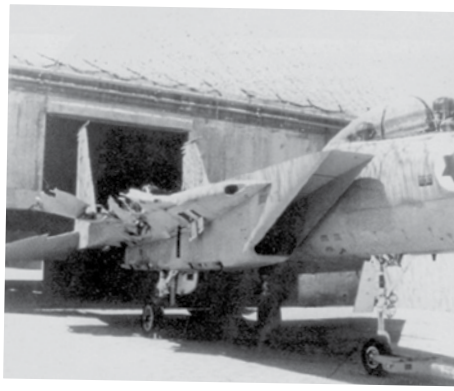
A gép személyzetének ekkor nyílt alkalmja megsemmisíteni a repülőgépet ért sérülés mértékét. Az ütközés következtében a teljes

jobb félszárny leszakadt a helyéről! Ilyen körülmények között papíron a gépnek már le kellett volna zuhania. A gyártó cég mérnökeivel való egyeztetés után megállapították, hogy a repülőgép levegőben tartásához szükséges felhajtóerő nem csupán a szárnyakon keletkezik, ha-

nem magán a törzsön is. Ezek együttesen pedig a megfelelő sebesség mellett már biztosítani tudják, hogy a gép a levegőben maradjon. Bár ehhez kell egy olyan pilóta is, aki képes repülni egy ilyen repülővel.

Sokan gondolhatnák, hogy ilyen esetben a selejtezés vár a gépre, azonban nem így történt. Egy teljes szárnycserét követően újra aktív szolgálatba állt a repülőgép, sőt megosztva még egy légi győzelmet is elért később!

A 957-es oldalszámú F-15D gépet a közelmúltban is aktívan használták, a 2011-es ostravai NATO napokon az egyik vendég repülőgép volt.

A 957-es oldalszámú gép a baleset után

Anti

Felhőatlasz

Aki az elmúlt pár hónapban járt moziban, vagy új filmek után kajtatott, annak már bizonyára ismerősen csenghet az ajánlott könyv címe. A mű ugyanis nem csak írott formában, hanem a filmvásznon is hatalmas sikert aratott. Vajon a könyv 566 oldala megéri a fáradozást?

Mielőtt lelőném a poént, érdekes nagyvonalakban bemutatni azoknak a történetet, akik még nem hallottak róla vagy hallottak, de még nem ásták bele magukat a sztoriba. Talán nem is elég egy történetről beszélni, hiszen az már a könnyborítóra felrótt pár sorból kiderül, hogy hat, szinte különálló cselekményről lesz szó, amelyben minden mindennel összefügg. David Mitchell nem kezdő íróként vette fel a harcot a csomóként összegabalyodott betűkkel, hogy azokból első látásra egy hasonlóan nehézkesen kibogozható regényt hozzon létre.

Talán többen is ismerhetitek az ezredforduló előtt megjelent Szellem című kötetét, mellyel elnyerte a legjobb 35 év alatti íróknak járó John Llewellyn Rhys-díjat. Szerencsére tehetségét a hírnév nem mérgezte meg, és folytatta a minőségi írást. 2004-ben mutatták be a Felhőatlaszt. A könyv a 19. századtól egészen a távoli jövőig játszódó események sokaságába engedi be az olvasót. Az időben legkésőbbi jelenetknél már-már úgy érezhetjük, mintha egy sci-fi olvasnánk, hiszen a történet nem mentes klónoktól és űrhajóktól. Az első lapozgatásoknál egy fiatal de család

ügyvéd (Adam Ewing) különös tengeri utazását követhetjük nyomon. Amint érdeklődésünk igazán felkelne, egy snittel és egy lapozással egy másik eseményszálhoz érkezünk. Belgium, 1931-et írunk. Fiatal zeneszerző kap lehetőséget a kor egyik legnagyobb zenei alakjánál, mint írnok. Folyamatosan levelezik szerelmével, elmeséli, hogy talált egy fél naplót Adam Ewing ügyvéd kalandozásairól.

Mire észbe kapnánk, már Kaliforniában vagyunk 1975-ben. Majd egy további vágással 2012-be ugrunk Nagy-Britanniába, egy másikkal pedig a 2144-es koreai klónközpontú társadalmat is megismerhetünk. Már csak egy maradt hátra. Egy a távoli jövőben az életéről mesélő öregúr, akitől megtudhatjuk, hogy mi is a nagy kapocs a korábbi szálak között. A válasz pedig a fő kérdésre: igen, megéri!

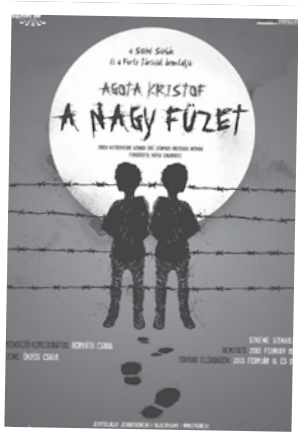
Imi

Szkéné Színház

Tudtad, hogy az egyetemünk K épületében már 1968 óta sikeresen működik a Szkéné Színház, és több híres színész között akár egyetemi hallgatók neve is felbukkanhat a szereplők névsorában?

A K épület második emeletén található a színház, ami színes előadás kínálatával várja a kedves nézőket. Természetesen nem egy több száz férőhelyes, erkélyes színházra kell gondolni, sokkal inkább egy családasabb hangulatú, kisebb létszámú hallgatóságot befogadni képes teremre. Több szintársulat különböző munkáiból áll össze a műsorrend, és az előadásokban a helyszínhez alkalmazkodva kevés szereplőből álló darabokat mutatnak be. A jegyeket előre meg lehet vásárolni a színház honlapján, illetve szemé-

lyesen az előadás előtt egy órával. A többi színháztól eltérően nem helyjegyet vásárolunk, hanem a helyfoglalás érkezési sorrendben történik, tehát ha nem megyünk időben, már csak a hátsó sorok lesznek üresek, eltekintve a tanórákon megszokottaktól.

Mi a nemrég bemutatott, A nagy füzet című darabot tekintettük meg, a Szkéné Színház és a Forte Társulat közös előadásában. A színdarab Agota Kristof regénye alapján készült, Erick Aufderheyde azonos című színpadi változata nyomán. A történet egy ikerpárról szól, aki-

ket édesanyjuk a nagymamájukhoz menekít vidékre, a pusztító háború elől. A gyerekeknek mindent egyedül kell megtanulniuk a túléléshez, hiszen nem számíthatnak semmiféle segítségre. Magányosan, éhezve és fázva vezetik naplójukat a nagy füzetbe. Följegyzik, mit láttak, mit hallottak, mit tettek, mit tanultak. Folyamatosan újabb és újabb gyakorlatokkal kényszerítik egymást a gyengeségeik legyőzésére, így életben maradnak, viszont a szívük megkeményedik.

A rejtély megfejtését beküldők között páros belépőt sorsolunk ki a A nagy füzet c. előadásra! Részletek a 29. oldalon!

Bia

Vizet az elefántnak

Kíváncsi vagy, hogy milyen lehetett a '30-as években a cirkuszok titkos világa? Vajon hogyan éltek az artisták, bohócok és az idomárok, ha éppen nem dolgoztak? Tényleg annyira könnyű és vidám élet volt, mint amilyennek elsőre tűnik?

A '30-as évek elején járunk, Jacob Jankowski (Robert Pattinson) fiatal egyetemista, aki állatorvosnak készül. A záróvizsgája napján a szülei autóbalesetet szenvednek, így hirtelen mindezt elveszíti. A fiú útnak indul a sínek mentén, hogy szerencsét próbáljon a szomszédos nagyvárosban, ahová sosem jut el. Amikor besötétedik, egy mellette elhaladó vonatra felugrik, és ekkor még nem is sejti, hogy az élete innentől kezdve teljesen meg fog változni, hiszen nem akármilyen vonatra ugrott fel, hanem egy vándorcirkusz vonatára. Eleinte segédmunkásként kezd el dolgozni, de az igazgatónak,

Augustnak (Christoph Waltz) hamar a fülébe jut, hogy jól ért az állatokhoz, így őt nevezi ki az újdonsült számhoz szükséges elefánt idomárának. Ez a feladat nagyon megtetszik neki, hiszen így együtt dolgozhat az igazgató csodálatos feleségével (Reese Witherspoon), akibe rögtön beleszeret. Az új állat betanítása cseppet sem könnyű feladat, és hamar kiderül, hogy az igazgató cseppet sem a szelíd betanítás híve, sokkal inkább fizikai megerőltetéssel próbálja rávenni az állatot, hogy akarata szerint cselekedjen. Az elefántnak köszönhetően a cirkusz hirtelen újra felvirágzik, mindenki boldog, viszont August féltékenysége mindent tönkre-

tesz, és az igazgató kegyetlenkedése ellen fellázadnak a dolgozók.

Ez a film 2011-ben jelent meg, de valamilyen érthetetlen okból nem került be a hazai mozikba, pedig igazán érdemes lett volna. Először én is vonakodva ültem le megnézni, hiszen Robert Pattinson az Alkonyat című filmben nem alakított túl jól, viszont ebben a produkciójában egyértelműen pozitívan csalódtam. Christoph Waltz a tőle megszokott színvonalat hozza, és tökéletesen játssza az agresszív igazgatót, aki a csőd széléről próbálja újra felvirágoztatni a cirkuszát. Azoknak ajánlom ezt a filmet, akik nem ijednek meg a drááktól, viszont egyáltalán nem egy olyan filmre kell gondolni, ami bárkinek is könnyeket csalna ki a szeméből, inkább a cirkuszi élet és az állatokkal való szoros kapcsolat szép példája.

Bia

Péterfy Bori & Love Band: Fehér éjszakák

Aki az elmúlt hat évét nem egy barlangban töltötte, annak valószínűleg nem kell bemutatnom a soron következő zenekart. A kultikus Amorf ördögök továbbfejlesztett változata mára az egyik legsikeresebb magyar produkcióvá nőtte ki magát, számunkra pedig azért is kedvesek, mert három éve büszke kollégiumunk dísztermében is nagyszerű hangulatú koncertet adtak.

Zenéjük azért sikeres és újító, mert egyszerre érvényesül benne a Tövisházi Ambrus-féle „kacatpop”, a Péterfy Bori képviselte késő szocreál előadásmód és a kortárs alternatív pop-rock. Ja, és veszettül jó slágereket írnak. Kíváncsian várta tehát az ország a hosszú kihagyás után kiadott harmadik sorlemezt. Szinte harapni lehet a zenekar kirobbanó életörömét: extra adag ösztrogént, szeretetet és világbékét kapunk a fülünkbe - és több kísérletezést is. Úgy tűnik, mindent igyekeztek belesűríteni ebbe a

negyven percbe, még ha nem is találkozzunk Vámpír szintű slágerrel.

A hip-hopos Fehérre festem az arcom erős és rendhagyó nyitás, ami után rögtön az album legjobb száma következik: a Játék egy megnyugzó csajpopos dal, amelyet hallgatva a legnagyobb hímsovinista is kénytelen beismeri, hogy a nők uralják a világot. Előre látni, ahogy összekapaszkodott tinédzser fruskák üvöltik együtt a refrént egy olyan nővel, aki negyven felett mindenki mást megszegyenítve képes megfogni a fiatalságot. Szerencsére

a '80-as évek alternatív popját idéző, ábrándos előadásmód sem marad el: a második lemezre hajazó Szívem gyorsabban ver, valamint az ellenállhatatlan fuzzi-gitáros, tapsikolós Rész-egész.

Az életműből kilógó Csodaidővel sajnos Sena szerepeltetése miatt azóta sem békültem ki, de a lemezen szereplő verzió lényegesen barátságosabb. Az Örült ékszer és a Válg köddé továbbfejlesztzi a Love Band melodramára hajazó receptjét egy kis elektropopos meglepetéssel; féltékenykedő lányoknak erősen ajánlom!

A címadó dal csak rátesz egy lapáttal a harmadik album koncertpotenciáljára. Mind a tizenegy szám méltó folytatása az eddigieknek, szóval tessék megtanulni, dúdolgatni, aztán fesztiválszezonra fel!

Csaba

Kolikonnya – kicsit másképp

Gyakran dobálózom olyan fogalmakkal, melyek néhányatoknak egészen triviális lehet, ám előfordulhat, hogy aki kevésbé jártas a konyhában, az felhúzott szemöldökkel olvassa a Kolikonnya részeit, mert fogalma sincs róla, melyik mennyiség mit jelenthet...

Tisztázzuk hát, mi fán teremnek a nem egészen túlhatározott fogalmak, hátha ezentúl nem lesz annyira borsos a leves vagy szottyos a krumpli!

A szottyos. Ha már említettem: a szottyos az ételek világában nem jelent mást, mint hogy túl puha. Olyan kis porhanyós. Amibe ha belenyomod a villát, szétesik. És a többi.

A szottyos krumpliról térjünk át a közepes méretű krumplira! Gondolom, az nektek nem sokat mond, hogy a közepes méretű krumpli akko-

ra, mint az öklöm, mert nem vagyok ám mindig kéznél – meg annyira nem is örülnék neki, ha folyamatosan azért hívogatnátok vásárlás közben, hogy adjam már oda a kezem egy kicsit, mert holnap tepsis burgonyát akartok sütni... A közepes méretű krumpli tehát akkora, mint egy pofán csapott teniszlabda. Nem kisebb, nem nagyobb. Persze ha ti is úgy pucoltok krumplit, mint a legtöbben tesszük, akkor nyugodtan vegyetek fél focilabdányi méretűeket, mert a fele úgyis a kukában köt ki a héjával együtt.

Ami krumpliból közepes, az hagymából már nagy, tehát ott bőven a teniszlabdányi méret alatt kell gondolkodni. Viszont amikor azt mondom, hogy ne sajnáljuk a hagymát, az azt jelenti, hogy tényleg ne sajnáljuk, mert amihez sok hagyma kell, oda valószínűleg a sok szaft miatt van erre szükség, és ezek mennyisége egyenesen arányos. Az egyenes arányosságról a T épületben kaphattok bővebb információt.

A csipet só kényes esete. Előfordul, hogy azt mondja otthon anyu, hogy kisfiam/kislányom, tegyél már a húslevesbe egy csipet sót. Na már

most egy ötliteres fazékba beletenni annyi sót, amennyi a két ujjatok közé fér, olyan, mint halottnak a csók – tök felesleges. Méretarányosan kell mindig mindent adagolni, tehát alapvetően a csipet só a paradicsomra a szendvicsetekhez éppen annyi, amennyit a két ujjatok közé csíptek, azonban egy fazék leveshez vagy paprikás krumplihoz ezt akár evőkanálban is lehet mérni!

Hogy is van ez az evőkanál probléma? Gondolom, nálatok is úgy folyik a vasárnapi ebéd, hogy mindenkinek megvan a megfelelő méretű kanala (mert ugye az egyforma kanálszettet csak ünnepekkor vesszük elő, ha vendégek jönnek...), és ha valaki esetleg nem a saját kanálát kapja meg, akkor megy a feszítél. A konyhában az evőkanál azt a méretet jelenti, amivel apukátok eszik. Az a jó nagy istenes kanál, amit gyerekkorotokban utáltatok, mert nem fért bele a szátokba. ☺

Kicsi a bors, de... nagyon nehéz vele bänni. Az az igazság, hogy itt még mindig nem tudok konkrétat mondani. Magamat mindig úgy szoktam kontrollálni borsadagolás terén, hogy kigondolok egy mennyiséget, amit beletennék az ételbe, és annál kevesebbet teszek, mert tudom, hogy úgyis túloztam. A bors ugyanis az a fűszer, amit ha belerakunk a kajába, először nem érezzük, hanem majd csak 20 perc főzés/sütés után – olyankor viszont már elképesztő-

en soknak titulálhatjuk! Úgyhogy a borssal csak óvatosan, ez a legjobb tanács, amit adhatok felőle.

Főzni már tudunk, mert úgyis csak olyan fazékban vagy lábasban készítjük el az ételt, ami éppen van, és ahhoz mérten adagoljuk az alapanyagokat. A sütés azonban ennél kicsit kényesebb, mert előfordulhat, hogy a tepszi méretei túl kicsik vagy túl nagyok, és akkor szívhatunk amiatt, hogy vagy ki fog borulni a cucc belőle, vagy annyira kevés a tepszhez képest, hogy azt hisszük majd, ebből egy fél ember sem lakik jól. A közepes méretű tepszi tehát körülbelül 30x20 centiméteres (mérnöknek 300x200 milliméteres ☺), ha ettől nagyban eltérnek edényünk méretei, akkor érdemes átgondolni az alapanyagok mennyiségét vagy adagolását.

Azt gondolom, a lényegét tisztáztuk, amennyiben bármiféle sötét foltot hagytam, keressetek nyugodtan, megmondom ám a tutit, hogy miből mennyit tegyetek a kajába. Persze azért én sem vagyok egy Gordon Ramsay, hogy csirkebecsínáltaskarfiolos-tejfölös anyám tyúkját tudja főzni, de azért alapvető dolgok mennek. Na meg persze Gugli a barátotok, Wiki a barátnőtök, nyu-

godtan kérjetelek segítséget tőlük, ám javaslom, hogy Stahl konyhájából ne kezdjetelek el főzni, mert feltételezem rólatok (és természetesen magamról meg biztosan tudom), hogy nincs tele mindig a hűtő fűrtojással és frissen köpült vajjal, illetve a szekrényekben sincs általában

ban Indiában örölt kutyakakin érlelt fűszer! Nem is baj ez. Egyetek normális kaját!

Jó főzőcskét, kellemes szerencsétlenkedést a konyhában! ☺

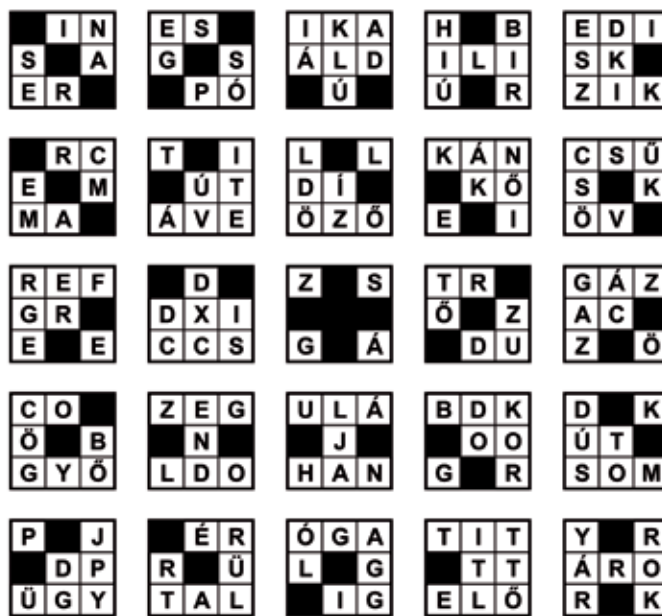
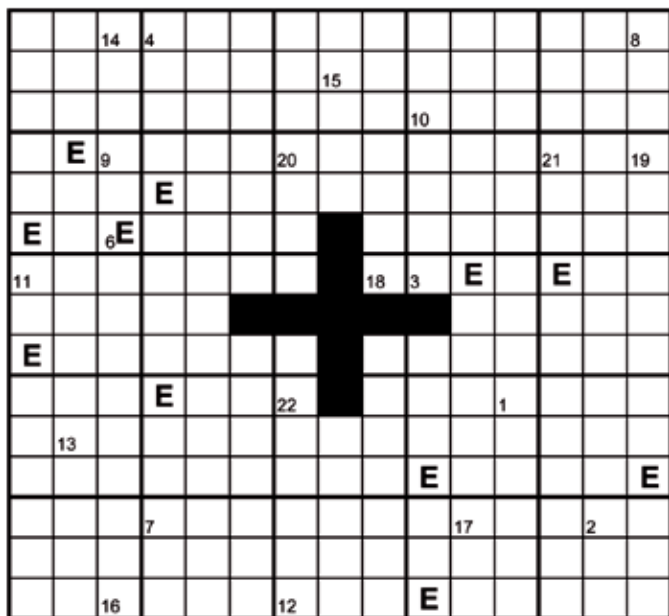

Fzu

Rejtvény

Helyezd el a rejtvényben a kis mozaik darabkákat! Segítségül az E betűket és néhány fekete mezőt bejelöltünk. Ha jól kombinálsz, nagyrészt értelmes szavakat és rövidítéseket kapsz vízszintesen és függőlegesen is.

Egyes négyzetekben apró számokat találhatsz, ha az ezekbe írt betűket behelyettesíted a megfejtés sorba és jól dolgoztál, akkor egy értelmes mondatot kapsz.

A megfejtés:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

Küldd el a megfejtést március 17-ig a kozhir@kozlekkar.hu-ra! A beküldők között 1 páros színházjegyet sorsolunk ki Agota Kristóf: A nagy füzet című, március 25-i előadására. A szerencsés nyertest e-mailben értesítjük!

Nem mi mondtuk...

Rovatunkban tisztelt oktatóink legnépszerűbb mondataiból gyűjtöttünk össze egy csokorra valót.

- „A háttérszínért a teljes tanszék nevében én kérek elnézést.” (Irányítástechnika I)
- „Mi ez a csend? Maguk ketten! Beszélgessenek!” (Irányítástechnika I)
- „Közlöttük a Kollégával, hogy a megállapítása a mérnöki szemléletet némiképp nélkülözi.” (Irányítástechnika I)
- „Első félévben a Pascal megijeszti a hallgatókat, azok általában nincsenek is itt, akik nagyon megijedtek.” (Számítástechnika)
- „Jön egy hidegfront, és a gyerekek megszületnek.” (Szállítástechnika)
- „Valaki szokott repülni? Mármint nem úgy értem hogy vizsgán, hanem légi járművel” (Üzleti jog)
- „Ezt felejtjük el, hogy „A” megoldás. Egy problémára végtelen sok megoldás létezik. De mondjuk legalább három.” (Bevezetés a lean szemléletbe)
- „Koromból adódóan gondolhatjuk, hogy nem együtt pisiltünk a homokozóban.” (Közlekedésszisztika)
- „Nem akarom siettetni, de egy kicsit gyorsabban!” (Közlekedés-gazdaságtan)

Személyiségvédelmi okokból nem közöljük az iménti idézetek alkotóját és természetesen gyűjtőjét sem. Viszont egy újabb ok, hogy mindenki gyakrabban járjon órákra és többet jegyzeteljen.

Humor

Milyen az alkoholista triatlon?

- Sprint a kocsmába, ott súlyemelés, majd talajtorna hazáig.

Az alkoholista bemegy a kocsmába a 10 éves fiával, kirendel neki egy féldecit, és azt mondja, hogy addig nem kelhet fel a pult elől, amíg meg nem issza. A gyerek szagolgatja, kortyolgatja, egy jó óra alatt el is fogy a pálinka. Akkor az apja megkérdezi:

- Milyen volt, fiam?

- Szörnyű, apa, iszonyatos!

- Na, látod! Anyád meg azt hiszi, hogy én szórakozni járok ide!

Egy férfi betér egy étterembe egy struccal a nyomában, leül és rendel:

- Kérek egy hamburgert, sült krumplit és egy kólát.

Néhány perc múlva a pincérnő visszatér a rendeléssel és a számlával.

A férfi belenyúl a zsebébe és átadja a pontos összeget. A következő nap újra bejönnek, ugyanazt rendeli, és ugyanúgy kifizeti a férfi a pontos összeget. A következő napokban ugyanez megismétlődik még négy-öt alkalommal. Egyik este a pincérnő nem tudja visszatartani a kíváncsiságát és megkérdezi:

- Bocsásson meg, uram, hogy lehet az, hogy önnél mindig a pontos összeg van?

- Évekkel ezelőtt kitakarítottam a padlást és találtam egy öreg lámpát. Megdörzsöltem, kijött belőle egy jó tündér és felajánlotta, hogy teljesíti két kívánságomat. Az első kívánságom az volt, ha valaha is kell fizetnem valamiért, mindig legyen a zsebemben a pontos összeg.

- Briliáns, más emberek kértek volna egymillió dollárt, de így maga gazdag marad egész életén át.

- Ez így igaz, mindegy, hogy egy liter tej vagy egy Ferrari, az összeg mindig ott van, ha kell.

- Megkérdezhetem, hogy kerül ide a strucc?

- A második kívánságom egy feltűnően magas pipi volt, hosszú, izmos combokkal.

Szöke nő az orvosnál:

- Doktor úr, ettem egy dobozból, amire rá volt írva, hogy „Méregző”. Most meg fogok halni?

- Persze, hiszen attól mindenki meghal!

- Mindenki?! Jesszusom, mit tettem?!

Vándorcirkuszhoz jelentkezik egy artista.

- Mit tudsz te, amit az én artistáim nem? - kérdi az igazgató.

- 20 méter magasból háló nélkül fejest ugrok egy márványtömbbe.

Az igazgató kétkedve áll hozzá, de felveszi az artistát. Az artistának egy kikötése van: akármilyen történik, csak háromszor csinálja meg a mutatványt.

Első előadás: mindenki kíváncsi a hihetetlen mutatványra, elkel az összes helyjegy. Az artista felmászik 20 méter magasra, fejjel beleugrik a márványtömbbe, felkel, kutya baja. Vastaps, hurrogás.

Második előadás: beüzemelik a nagyobb férőhelyes sátrat, ez is megtelik. Artista felmászik, fejes a tömör márványba, felkel, semmi baja. Óriási siker!

Harmadik előadás: a cirkusz kibérel egy stadiont. A mutatványnak már messze földön elterjedt a híre, alig férnek be a nézők. Márványtömbös-artistás pólók, extázis. Artista felmászik, leugrik, felkel, semmi baja. Tapsvihar, kasszarobbantás...

Az igazgató az előadás után odamegy az artistához:

- Fiam, ebből a számból meggazdagodhatnánk. Miért nem csinálod meg 3-nál többször?

- Azért, mert rohadtul fáj!

- Nagypapa! Mi volt régebben? A tyúk vagy a tojás?

- Régebben minden volt kis unokám, tyúk is, tojás is...

Pista bácsi ittasan támolyog be a körzeti orvoshoz. A doki a fejét csóválja:

-Ejnye, Pista bátyám, azt ígérte, hogy januártól más ember lesz magából!

-Lett is, de ez is iszik...

A férj későn ér haza. Az asszony egyből nekiugrik:

- Hol tekergetél mostanáig?

- Drágám, azért késtem, mert horgászni voltam. Kifogtam két keszeget, kifogtam három pontyot, kifogtam...

- Nem érdekelnek a kifogások

- Fiam, te kergetted az előbb kint a macskát?

- Tekergette a fene, én csak el akartam kapni.

- Édesapám, csuklik a tehén.

- Akkor adjál neki vizet!

- De nem úgy, össze!

- Néné leülhetek a zsákjára?

- Persze fiam, csak vigyázz a tojásokra.

- Miért, tojások vannak a zsákban?

- Nem, szögesdrót!

A szöke áll a boltban, a kosarát teleteszi uborkával, mikor tele van, visszateszi. Mikor ezt már háromszor megcsinálta, odamegy az ör.

- Mondja, hölgyem, mit csinál?

- Tudja, ma voltam kozmetikusnál, és azt mondta, hogy jót tesz az arcomnak az uborkapakolás...

Bemegy a cowboy a kocsmába és kér egy whiskyt. Csendesen iszogatja, hozzá pedig gyönyörű, tökéletes karikákat ereget a szivarjából. Egyszer csak egy nagydarab indián kocogtatja meg a vállát:

- Ide figyelj, sápadtarcú, nagy bajban leszel, ha nem hagyod abba az anyázást!

A rendőr talál egy pingvint a városban. Kérdezi a főnökét, mit csináljon vele.

- Hát vidd el az állatkertbe!

Elmegy a rendőr. Délután találkozik a főnökével, de még mindig mellette a pingvin.

Kérdi a főnök:

- Mit csinálsz? Nem azt mondtam, hogy vidd el az állatkertbe?

- Ott már voltunk. Most moziba megyünk.

PLUSZT AKARSZ? LÁSS VILÁGOT!

10. KÜLÜGYI BÖRZE

MÁRCIUS 6-7.
10.00 - 17.00
BME, K ÉPÜLET, II. EM.

NYÁRI/ŐSZI/TÉLI/TAVASZI EGYETEMEK

NYELVTANULÁS
ANYANYELVI KÖRNYEZETBEN

KÜLFÖLDI ŐSZTÖNDÍJAK

KÜLFÖLDI SZAKMAI GYAKORLAT

WWW.KULUGYIBORZE.BME.HU

XXXII. KÖZLEKKARI NAPOK

2013. ÁPRILIS 5-10.

MűTerem
FOTÓ & DESIGN